

SHALOM

Sierra Vista - Arizona

Suntem foarte bucuroși pentru că în dimineața aceasta El este în mijlocul nostru. Îmi pare foarte rău deoarece am aflat că fratele care a fost ultima dată printre noi este acum la spital bolnav de cancer. Noi știm că este o singură cale care ne duce de aici, iar aceasta este calea prin moarte, și toți trebuie să mergem pe ea, chiar și cei mai dreپți și sfinți dintre noi! Fiecare dintre noi ajungem în mormânt, dar cu toate acestea, Domnul Isus a spus: „...*Cine crede în Mine, nu va muri niciodată.*” (Ioan 11.26). Moartea trupului nu este adevărata moarte.

Astfel, când a vorbit despre Lazăr, Isus a spus: „*Lazăr doarme.*” (v. 11), ceea ce a făcut ca ucenicii să răspundă: „*Doamne, dacă doarme, are să se facă bine!*” (v. 12).

Atunci Isus a trebuit să vorbească cu ei în așa fel încât să înțeleagă: „*Lazăr a murit!*” (v. 14). Apoi, a continuat: „*Și Mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeți. Dar acum, haidem să mergem la el.*” (v. 15). Vedeți?

Apoi a spus aceste cuvinte minunate: „*Cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.*” (Ioan 5.24). „*Eu sunt învierea și viața.*” (Ioan 11.25). „*Cine crede în Mine, chiar dacă ar muri, va trăi.*” *Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată.*” (v. 26). Vedeți, el nu va muri niciodată! Acesta este adevărul: un creștin nu poate să moară, deoarece cuvântul „moarte” înseamnă „despărțire veșnică de Dumnezeu.”

Când murim în trupul acesta fizic, în care suntem acum, suntem despărțiți unii de alții, deoarece noi ne cunoaștem unul pe altul numai prin trupul acesta de care

suntem legați și care are cinci simțuri: văzul, auzul, pipăitul, gustul și mirosul. Cât timp ne vedem unii pe alții sau putem să ne simțim unii pe alții, este dovada că suntem aici. Dacă sunteți orbi, nu puteți vedea, dar îi puteți simți pe ceilalți prin pipăit, auz.

Adevărul este că noi nu ne-am văzut niciodată unii pe alții. Voi auziți ceva care vorbește din lăuntru vostru, ați știut aceasta? Dar nu ne-am văzut niciodată. Astfel, când vorbim unii cu alții, nu vorbim cu trupul care se află în fața noastră, ci cu duhul care se află în acel trup. Dar prin trup putem identifica duhul care este în el. Așa se face că putem vedea imediat dacă suntem creștini sau nu, pentru că avem părtășie cu duhul cu care vorbim. Este o legătură între unul și celălalt prin care putem recunoaște dacă avem de-a face cu un creștin sau nu. Dar adevărul este că noi nu l-am văzut niciodată pe cel cu care vorbim.

Isus a spus: *„Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu: singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”* (Ioan 1.18). Cu alte cuvinte, Dumnezeu a putut fi cunoscut în trupul Domnului Isus Hristos. El a fost chipul exprimat al lui Dumnezeu sau altfel spus: Dumnezeu ni S-a descoperit printr-un chip; prin chipul unui Bărbat. Dumnezeu S-a exprimat pe Sine Însuși printre noi, într-un trup. El era Dumnezeu, nu a doua sau a treia persoană, ci Dumnezeu Însuși; El a fost chiar Dumnezeu cu noi. El S-a descoperit astfel, pentru ca noi să Îl putem pipăi.

În 1 Timotei 3.16 scrie: *„Și fără îndoială, mare este taina evlaviei... Dumnezeu S-a manifestat, sau s-a făcut cunoscut, în carne.”* Nu este minunat lucrul acesta? Dumnezeu! Când Dumnezeu S-a arătat în Stâlpul de Foc și în toate celelalte chipuri, noi nu am putut să-L înțelegem. Dar L-am înțeles când a devenit unul dintre noi, vedeți, când a devenit Om. Atunci a putut să ne vorbească, iar noi am putut să Îl simțim, să vorbim cu El, să Îl pipăim și orice lucru. Biblia spune că noi am putut să-L pipăim pe Dumnezeu cu mâinile noastre, că am putut să Îl cuprindem cu mâinile noastre:

Dumnezeu este în om. Astăzi, El Se identifică în Biserica Sa, în creștinul născut din nou. Prin aceasta, El arată că rămâne Dumnezeu. Lumea Îl poate cunoaște pe

Dumnezeu numai dacă Îl vede în tine și în mine. Singurul fel prin care Îl vor cunoaște oamenii pe Dumnezeu, este când suntem epistole scrise, epistole ale Scripturii, citite de toți oamenii, fiindcă viața pe care o trăim reflectă ce este în interiorul nostru. Un bărbat este identificat prin lucrările pe care le face.

Acesta este motivul pentru care suntem chemați să facem întotdeauna numai fapte bune, pentru că Îl reprezentăm pe Domnul nostru Isus Hristos.

Ce lucru minunat este acesta! De exemplu, eu sunt un om bătrân și adesea stau și cuget la viața aceasta trecătoare care se duce deschizând înaintea noastră un viitor veșnic. Eu știu că în dimineața aceasta aș fi cel mai nenorocit om dacă mi-aș pune nădejdea numai în viața aceasta trecătoare. Sunt însă conștient că viața aceasta este numai o umbră a vieții care va veni. Este numai o oglindire, deoarece Dumnezeu a făcut numai lucruri desăvârșite. El nu face ceva trecător, pentru că este veșnic. Și fiind veșnic, viața aceasta este numai o oglindire a Vieții adevărate care stă în fața noastră, a Vieții care nu poate să treacă. Vedeți? De aceea, Scriptura are dreptate când afirmă că noi avem Viață continuă, Viață veșnică și nu vom muri niciodată. Dacă ești născut din nou, tu devii o parte din Dumnezeu și prin faptul că ești o parte din El, vei trăi veșnic. Tu ești parte din Dumnezeu, ești fiul Lui.

Chiar dacă aș purta un alt nume, chiar dacă mi l-aș schimba și aș spune că mă cheamă, de exemplu Harvey (acesta era numele mamei mele), sângele ar dovedi că sunt un Branham fiindcă sunt o parte din tatăl meu. Vedeți, aceasta corespunde perfect. Când sunt născut din Duhul lui Dumnezeu, eu sunt o parte din Dumnezeu și aceasta este tot. Sunt identificat cu El, care este Tatăl meu. Atunci viața mea ar trebui să Îl oglindească pe El, așa cum viața mea pământească îl oglindește pe tatăl meu pământesc, în chipul în care era el. Oamenii spun: „Semeni foarte bine cu tatăl tău.” Aceasta înseamnă că chipul lui se oglindește în mine. Tatăl tău, părinții tăi se oglesc în tine. Dar și Dumnezeu, Tatăl nostru, Se oglindește în noi. Dacă suntem născuți din nou, suntem oglindirea chipului Său.

Dar dacă voi continua să vorbesc despre aceste lucruri, nu voi mai ajunge

niciodată la textul despre care vreau să vă vorbesc.

Mie mi-au plăcut întotdeauna adunările ținute prin case. Dar cum ar fi o adunare de rugăciune ținută într-o casă la țară? Mie îmi plac mai mult decât cred oamenii. Cred că cele mai frumoase adunări de rugăciune și clipele cele mai plăcute, sunt cele care se țin într-o casă ca aceasta. Mă simt foarte aproape de Dumnezeu, mai ales atunci când se adună numai câțiva credincioși pentru rugăciune.

Cred că în dimineața aceasta suntem în jur de treizeci, patruzeci de persoane, dacă socotim și copiii. În camera aceasta este un grup mic, dar sunt și alte camere, de aceea nu pot să îi văd pe toți. Când ne adunăm în felul acesta, simt o legătură pe care în adunările mari nu o putem avea. Aici putem să ne exprimăm personal. Acesta este motivul pentru care m-am gândit că în dimineața aceasta voi vorbi acestei adunări și păstorului ei.

Sunt bucuros pentru că îi pot vedea printre voi pe mulți dintre prietenii mei pe care nu i-am văzut de multă vreme.

În dimineața aceasta aș vrea să vă aduc un Mesaj de Anul Nou. Este Mesajul pe care aș vrea să îl vorbesc duminica viitoare la Phoenix, în Auditoriu. Mă gândesc că poate îl veți înregistra. Poate că în locul acesta, unde suntem un grup mic de credincioși, Duhul Sfânt îmi va da gânduri mai bune decât la Phoenix, unde este o adunare amestecată formată din credincioși și necredincioși. Dacă frații vor înregistra ceea ce se va vorbi aici, cred că veți primi înregistrări mai bune, deoarece fratele Terry a spus că condițiile de înregistrare sunt bune.

S-a anunțat că unii dintre voi vor rămâne aici și după prânz, ceea ce este frumos, căci îmi place foarte mult când vă văd împreună.

Mesajul din dimineața aceasta este adresat Bisericii Dumnezeului celui viu, și cred că o parte din această Biserică se află în locul acesta. Să ne plecăm capetele

pentru rugăciune:

Tată ceresc, Îți suntem foarte mulțumitori pentru că putem să Te numim Tatăl nostru, ceea ce înseamnă că am fost născuți din marele Dumnezeu, care a creat cerurile și pământul. Suntem fericiți pentru că am primit harul de a ne numi fiii și fiicele Tale și pentru că Te legitimezi în mijlocul nostru, încredințându-ne că ești Tatăl nostru, schimbând gândurile de la lucrurile lumii, motivele, obiectivele și atitudinile, și fiecare lucru din noi, ca să Te iubim și să Te credem, fiindcă știm că promisiunile Tale sunt adevărate.

În dimineața aceasta, ne-am adunat aici, în pustie. (Doamne, nu spun aceasta pentru că aș avea ceva împotriva acestui grup mic sau a altor lucruri).

Când spun aceasta, mă gândesc la slujitorul Tău, Moise, care era de partea cealaltă, în pustie. Poate era acolo singur cu oile, sau poate era cu soția sa, Sefora, și cu fiul lor, Gherșom. Eu nu știu aceasta, dar acolo s-a întâlnit cu Ceva care a schimbat total viața acestui bărbat, care era un proroc. Astfel, dintr-un fricos, care a fugit din Egipt, el a devenit un slujitor al lui Dumnezeu, Acesta însărcinându-l pentru lucrarea Sa pe partea cealaltă a pustiei.

Din câte știm noi, acolo S-a arătat pentru prima dată Stâlpul de Foc: *„...rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc.”* (Exod 3.2). Aceasta era slava lui Dumnezeu, care S-a făcut cunoscut pe Sine Însuși în acel rug de foc. Moise s-a apropiat ca să vadă ce este acel lucru minunat, iar Vocea i-a spus: *„Scoate-ți încălțăminte din picioare...”* (v. 5), după care Dumnezeu l-a însărcinat să plece în Egipt ca să elibereze Israelul din robie.

Îngăduie să fie și astăzi la fel, Doamne. Ajută-ne să îndepărtăm încălțăminte noastră nepotrivită, învelitoarea capului nepotrivită și tot ce mai este necorespunzător. Ajută-ne să punem totul jos, la crucea lui Hristos, iar după aceea să putem spune: „Aici sunt, Doamne, trimite-mă!”

Binecuvântează păstorul acestei biserici, pe fratele Isaacson. Te rugăm să-l binecuvântezi pe el, pe soția lui și pe copiii lor; Te rugăm și pentru fratele Stricker, pentru soția lui și pentru micuții lor. Binecuvântează-i pe toți cei ce sunt prezenți în dimineața aceasta aici.

Doamne, noi nu ne-am adunat aici ca să aducem la suprafață ceva puternic, nici ca să fim cunoscuți ca și conducători, ci ca să ne smerim înaintea Ta. Suntem aici pentru că Te iubim pe Tine și pe frații noștri și ne-am adunat împreună pentru că Tu ai spus că *„acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (Matei 18.20).

Vorbește-ne, Doamne! Dacă cumva versetul pe care mi l-am notat pentru dimineața aceasta se depărtează de gândul pe care vrei să ni-l transmiți, îl punem deoparte și spunem ceea ce vrei Tu. Binecuvântează-ne, pentru că Ți-o cerem în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Când eram mai tânăr îmi aminteam bine versetele, dar acum am îmbătrânit. Pe vremea aceea nu aduceam așa mesaje lungi, ci durau cam treizeci de minute, deoarece mă țineam de un singur gând, dar astăzi am adunări lungi pentru că mesajele sunt înregistrate și trimise în toată lumea.

În dimineața aceasta aș vrea să vă aduc mesajul de Anul Nou. Am adus și trei mesaje de Crăciun și știu că voi, oamenii din partea cealaltă a pustiei, le-ați primit deja.

Penultimul mesaj pe care l-am vorbit în Biserica mea a fost: Lumina!” M-am bucurat foarte mult de inspirația pe care am primit-o de la Domnul și sunt sigur că și voi vă veți bucura nespuse de mult când îl veți asculta.

Pentru că în fața noastră stă Anul Nou, nu aș vrea să mă gândesc la trecut, ci la viitor, așa cum a spus Pavel:

„...uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înaintea,

alerg către țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.

Gândul acesta dar să ne însuflețească pe toți, care suntem desăvârșiți...” (Filipeni 3.13-15).

Aceasta este ca și cum ai privi în oglinda din mașină ca să vezi lucrurile care rămân în urmă. Dar noi nu am vrea să privim mesajul de astăzi prin oglinda din mașină, pentru că dacă privim prin această oglindă vedem lucrurile pe lângă care am trecut deja, și ne-ar trebui prea mult timp ca să privim la lucrurile pe care le-a făcut deja Domnul. De altfel, voi cunoașteți lucrările mari pe care le-a făcut El.

Noi Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru lucrările minunate pe care le-a făcut deja în mijlocul nostru. Acum însă, vom privi înaintea, spre ținta ce ne stă în față în noul an.

Aș vrea să citim câteva versete, deoarece toate lucrurile acestea sunt scrise în Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Pentru banda aceasta, mai am la dispoziție aproximativ o oră și 15 minute. Acesta este motivul pentru care mă voi grăbi să spun tot ce am pe inimă, pentru ca apoi să puteți merge la masă.

Vă mulțumesc pentru că mi-ați spus că am tot timpul în față, până la ora 18.00. Este frumos din partea voastră.

Acum aș vrea să deschidem Bibliile în două locuri. Voi citi din Vechiul Testament, din Isaia 60 și apoi din Psalmul 62. Mai întâi vom deschide la **Isaia 60.1-2**, unde ni se aduce aminte de puterea cea mare a Domnului Dumnezeului nostru.

„Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.

Căci iată, întunericul acoperă pământul, și negura mare popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine.”

Un întuneric adânc acoperă popoarele. Aceasta este de fapt o prorocie referitoare la zilele din urmă în care trăim noi.

Să deschidem acum la **Psalmul 62.1-8:**

„Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; de la El îmi vine ajutorul.

Da, El este Stânca și Ajutorul meu, Turnul meu de scăpare; nicidecum nu mă voi clătina.

Până când vă veți năpusti asupra unui om, până când veți căuta cu toții să-l doborâți, ca pe un zid gata să cadă, ca pe un gard gata să se surpe?

Da, ei pun la cale să-l doboare din înălțimea lui:

le place minciuna; cu gura binecuvântează, dar cu inima blestemă.

Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea.

Da, El este Stânca și Ajutorul meu,

Turnul meu de scăpare: nicidecum nu mă voi clătina.

Pe Dumnezeu se întemeiază ajutorul și slava mea;

În Dumnezeu este stânca puterii mele, locul meu de adăpost.

Popoare, în orice vreme, încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui!

Dumnezeu este adăpostul nostru!"

Dacă ați observat, ceea ce ni se spune tot timpul, atât în textul citit astăzi, cât și în cel de ieri, este că „Dumnezeu este Stânca mea!” Știți ce înseamnă „Stânca” în Biblie? În Scriptură, Stânca este Descoperirea lui Dumnezeu. Vedeți, El este Stânca. Stânca este Descoperirea Cuvântului.

Într-o zi, Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții, Ilie; alții, Ieremia sau unul din proroci.” (Matei 16.13-14). Dar nu aceasta era întrebarea Lui, ci: „Cine ziceți voi că sunt Eu?”

„Simon Petru, drept răspuns, l-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” (v. 16).

„Isus... i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a

DESCOPERIT lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

„...pe această PIATRĂ (STÂNCĂ) voi zidi Biserica Mea...” (v. 17-18). Vedeți voi? Iar David spune: „Dumnezeu este Stânca noastră!” Dumnezeu este Stânca noastră dacă ni S-a descoperit. Numai atunci El devine Stânca noastră.

Mesajul din dimineața aceasta l-am intitulat: **„SHALOM”**, ceea ce în ebraică înseamnă **„Pace”**. Acesta este mesajul pe care Îl transmite El, Bisericii Sale, în dimineața aceasta: **„SHALOM”, adică „PACE!”**

În limba finlandeză se spune: „Jumabn-Raua”, adică „Pacea lui Dumnezeu să fie asupra ta.” „Raua” este „Dumnezeu.”

Mesajul meu de Anul Nou se adresează Bisericii alese a lui Isus Hristos. El nu este adresat Bisericii în general, ci alesei Doamne, adică Miresei lui Hristos.

La citirea celor două texte, am observat un contrast. Isaia spune: *„Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine și slava Domnului răsare peste tine,”* iar în versetul următor citim: *„Căci iată, întunericul acoperă pământul și negura mare popoarele...”* Și astăzi, când suntem într-o amestecătură de lumină și întuneric, mesajul meu pentru Biserică este: **„PACE! – „SHALOM!”** Aș vrea să aflăm cum se explică toate acestea, pentru că în anul acesta le vom întâlni pe amândouă: și lumina și întunericul.

Pământul se află într-un haos cum nu a mai fost niciodată, și totuși stă sub Lumina binecuvântată care a luminat cândva. Contrastul este exact ca la început, când deasupra pământului era o negură mare și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor. Atunci El a spus: *„Să fie lumină!”* și a fost lumină; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Eu cred că noi trăim din nou într-un ceas ca acela, când Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric, împingând întunericul pe partea cealaltă a pământului pentru ca lumina să poată fi adusă la suprafață.

Eu îi spun Bisericii „Shalom”, pentru că aceasta este Pacea lui Dumnezeu, și aceasta este ceea ce doresc să vă aduc în dimineața aceasta. Nu aș vrea să ne uităm înapoi, ci doresc să privim înainte, spre zorile noii zile, căci în fața noastră stă ceva măreț spre care am privit tot timpul cu bucurie de-a lungul anilor: Lumina cea mare a cărei strălucire se vede la orizont. Această Lumină pătrunde înăuntru și desparte lucrurile muritoare de cele nemuritoare, iar noi putem vedea cum strălucește între cer și pământ; cum trece dintr-o lume necăjită și legată de pământ, spre ziua luminoasă a unei vieți nemuritoare, a unui trup nemuritor și a unui Pământ care nu va trece niciodată. Aceasta înseamnă SHALOM pentru Biserică.

Pentru credincioși vine timpul Luminii, dar pentru popoare vine o negură mare.

Nu demult am vorbit cu o femeie despre timpul în care trăim. Se pare că timpul acesta care a venit peste popoare este cel mai de compătimit timp pe care mi l-am putut închipui.

Întotdeauna am încercat să fac tot ce mi-a stat în putință ca să nu fiu de acord cu lumea, măcar în aceste lucruri religioase.

Într-o neînțelegere, oricât de dură ar fi fost ea, nu am fost niciodată în stare să spun vorbe grele, și am observat că o dezbatere în lumina unei înțelegeri a dat rezultate mai bune. Ba mai mult, dacă nu sunt în stare să îl iubesc pe acel om și mai departe, sincer și din inimă, ci doar cu gura, înseamnă că în nici un caz nu mai pot merge afară ca să predic la oameni, și aceasta pentru că noi trebuie să îi iubim pe oameni.

Înțelegeți? Eu merg la oamenii din toate cultele și grupările religioase existente, iar acolo deschid Biblia și spun: „Să nu vorbim despre lucruri bazate pe temelia învățăturii sau a obiceiurilor voastre, ci pe temelia Bibliei!” Când spun aceasta unii oameni reacționează foarte dur, și dacă atunci se ridică în mine un gând împotrivor și simt că nu îi pot suferi, știu că Duhul lui Hristos m-a părăsit. Dacă nu

Îi pot iubi, înseamnă că ceva este pe dos cu mine, pentru că Duhul lui Hristos... Nu uitați că ei L-au răstignit pe El. Oamenii din poporul Lui i-au bătut cuiele în mâini; propria Lui creație l-a răstignit. Da, ei L-au bătut în trupul acela omenesc și totuși El a strigat cu o inimă plină de iubire: „*Tată, iartă-i căci nu știu ce fac!*”

În ce mă privește, am ajuns la convingerea că oamenii nu știu ce fac și se pare că sunt porniți numai spre răutate. Acesta este un lucru demn de compătimire. Se pare că o umbră de întuneric apasă pur și simplu asupra oamenilor.

Vă voi da un exemplu: eu călătoresc prin țară și vorbesc pretutindeni, iar Dumnezeu Se face cunoscut, legitimând Cuvântul Său. Niciodată nu lasă ca ceea ce a spus să nu se împlinească întocmai. Prin Cuvânt au venit la existență chiar și lucruri care nu există și a făcut multe alte lucruri minunate, dar cu toate acestea oamenii stau, le privesc și merg totuși mai departe în aceeași stare. Vedeți? Voi să nu disprețuiți nimic!

De multe ori le vorbesc surorilor noastre și le spun să se îmbrace cuviincios și să nu-și mai taie părul, dar parcă nu pot înțelege. Le spun bărbatilor să nu meargă mai departe cu dogmele lor, dar se pare că nici ei nu pot înțelege. Deși sunt oameni buni, se pare că pur și simplu nu pot cuprinde aceste lucruri. De ce oare? Omenirea a decăzut, a mers înapoi, de aceea starea ei e mai rea decât înainte.

Să mergem mai departe. Aici este o soră care cândva a avut un păr lung și frumos, dar acum l-a tăiat. Dincolo este un bărbat despre care am crezut că este stăpân pe sine, dar pentru că s-a împotrivit lucrării Duhului Sfânt a mers înapoi, asemenea câinelui care se întoarce la vărsătură, sau ca scroafa care se tăvăleşte iarăși în mocirlă. Se pare că oamenii au fost loviți de ceva... Da, omenirea este lovită de ceva, iar oamenii nu pot înțelege nicicum că ceva nu este în ordine cu ei.

Priviți bărbații și femeile: astăzi nu veți mai putea găsi sinceritatea de altădată.

Cred că sunt bine înțeles, pentru că eu nu mă refer la voi, la comunitatea din locul acesta, ci vreau doar să pun baza mesajului meu: „SHALOM” – „PACE”.

Cred că ați observat și voi că femeile din timpul acesta nu se mai comportă ca niște doamne (așa cum erau pe vremuri). Se pare că ar vrea s-o facă, dar există ceva care le oprește; se pare că asupra lor apasă o mare greutate.

De exemplu, dacă îi spuneți unei femei că nu este bine ceea ce face, veți vedea că vă ascultă, vă crede și ar vrea să se schimbe, dar este ceva care o împinge să facă exact invers, să meargă în direcția cealaltă.

Vedeți? Sărmana ființă... îmi pare atât de rău pentru ea! Sărmana este prinsă într-un laț și aceasta este ispita Hollywood-ului cultivată prin radio, televiziune, reviste pornografice, ziare sexy. Vitrinele magazinelor sunt pline cu exponate de modă prin care sunt înșelați nu numai tinerii, ci și cei de vârstă mijlocie și chiar și bătrânii. Se pare că și bătrânii sunt atinși de ceva. Ei nu mai sunt curajoși ca înainte.

Pe partea cealaltă, femeile nu mai au feminitatea de altădată.

Uitați-vă la bărbații din timpul acesta... Ei nu mai sunt la fel de puternici ca înaintașii lor. Parcă sunt niște... Le place să poarte pantofi de lac cu toc și vor să se comporte ca femeile, dar această pornire este de la Satan.

Astăzi trăim un timp plin de perversiuni: Femeile vor să își taie părul și să se comporte ca bărbații... Cu toate acestea, dacă vorbești cu ei, vezi că sunt oameni prietenoși și liniștiți.

Atunci ce se întâmplă cu ei? Ce i-a adus în starea aceasta? Desigur, au fost cuprinși de o întunecime care îi împinge să facă toate aceste lucruri.

Astăzi se întâmplă la fel ca la prima venire a Domnului Isus, iar Isaia a vorbit despre aceasta când a spus:

„Întruna veți auzi și nu veți înțelege, întruna veți vedea și nu veți pricepe.” (Isaia 6.9).

Din cauza aceasta s-a rugat Isus pentru iertarea lor (fiindcă erau orbiți), dar Biblia trebuie să se împlinească în întregime.

Acest lucru se repetă și acum. Biblia spune că în timpul acesta, în care trăim noi, va veni o negură mare care îi va acoperi pe oameni, și dacă privim în jur trebuie să recunoaștem că totul este exact așa: oamenii ar vrea să se schimbe, să nu mai fie așa, însă nu pot.

Nicodim a arătat acest adevăr prin cuvintele:

„Învățătorule, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” (Ioan 3.2).

Cu toate acestea, întunericul și orbirea a cuprins inimile evreilor, pentru că Mesia voia să își ia o mireasă dintre neamuri. Acesta este motivul pentru care L-au refuzat ei.

De aceeași întunecime sunt lovite și bisericile și denominațiunile de astăzi, ca să nu poată vedea Lumina care strălucește acum.

Puteți vedea negura mare care acoperă neamurile? Uitați-vă la evangheliștii din timpul acesta. Ei strigă în continuu după o trezire, și cu toate acestea lucrează împotriva. Eu nu spun aceste lucruri pentru că noi le posedăm, ci pentru că am

văzut că acesta este adevărul. Nu le spun nici pentru ca oamenii să spună: „Frate Branham, tu ești singurul care ai Adevărul în lumea aceasta!” Nu, nu de aceea spun aceste lucruri, ci o fac în lumina acestui ceas în care trăim și spre folosul celor care doresc să găsească Lumina!

Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...*” (Ioan 6.44).

Nici un om nu poate vedea aceasta decât dacă posedă sămânța dumnezeiască și este rânduit mai dinainte pentru viața veșnică. Numai sămânța aceasta va primi mesajul.

Biblia spune: „*Voi sunteți Lumina lumii.*” (Matei 5.14), iar noi am ajuns din nou în punctul acesta.

Profetul Isaia a spus: „*...și negură mare acoperă toate popoarele.*” (Isaia 60.2). Peste oamenii din timpul nostru s-a așezat o negură mare.

În harul Său minunat, Dumnezeu arată toate evenimentele care se întâmplă mai întâi în cer. Toate evenimentele mari și importante se întâmplă mai întâi în cer și apoi pe pământ. El se oglindește pe Sine însuși. Cu alte cuvinte, înainte ca Mesia să se nască pe pământ, unde trebuia să își înceapă slujba, s-a arătat o stea care era de fapt un semn. Steaua s-a arătat pe cer și ea i-a călăuzit pe cei trei înțelepți la locul unde era El. Voi ați putut vedea lucrul acesta în mesajul: „Noi am văzut steaua Lui”. Dumnezeu s-a apropiat de acei bărbați înțelepți și i-a călăuzit printr-un vis.

Tot printr-un vis Dumnezeu i-a arătat și lui Iosif ce trebuie să facă cu Fiul Lui. Visele sunt o înștiințare secundară. Ele nu sunt sigure deoarece de multe ori oamenii au vise incorecte. Dar pentru că în zilele acelea nu era nici un proroc în țară, Dumnezeu a trebuit să Se folosească de ceea ce avea la dispoziție. Aceasta ne

arată că Dumnezeu se poate folosi de oricine vrea El.

Prima condiție care ni se pune nouă este să îi fim predați pe deplin. Gândurile noastre se oglindesc în visurile noastre, deoarece visele vin din subconștientul nostru. Dacă priviți atent la visele pe care le aveți, veți constata că ele conțin ceva din lucrurile la care ați meditat. Îndreptați-vă însă conștiința deplin spre Dumnezeu și atunci ea va oglindi ceva despre El. Orice ar fi, lăsați-L pe El să se oglindească.

Voi știți că nu demult, Magazinul „Life” a publicat acea fotografie cu norul supranatural (un semn în cer). Fratele care locuiește aici a prins o copie pe perete.

Mă gândesc că dacă cineva dintre voi are o traducere veche a Bibliei, pe coperta ei este o lumină în formă de triunghi. Doctorul Lamsa, unul din traducătorii Bibliei, mi-a spus că aceasta este un simbol ebraic care arată tripla descoperire a lui Dumnezeu. Vedeți? Aceasta nu înseamnă că sunt trei dumnezei, ci trei descoperiri ale aceluiași Dumnezeu: ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt.

Lumina este dispusă sub forma unui triunghi, ceea ce înseamnă că Dumnezeu S-a descoperit și a lucrat în trei etape:

- ca Tată - deasupra oamenilor;

- în Fiul - printre oameni;

- prin Duhul Sfânt - în noi, dar în toate cele trei etape este același Dumnezeu.

Cred că ați observat că Lumina aceea tainică s-a arătat în cer cu puțin timp înainte de descoperirea Pecișilor. Acest lucru s-a petrecut în cer, deasupra localității Flagstaff, Tucson, unde mă aflam atunci. Fratele Fred este unul din cei doi martori

prezenți în dimineața aceea. Acest eveniment fusese deja anunțat cu câteva luni înainte de a se întâmpla. Fratele Sothmann și fratele Norman, care sunt printre noi în dimineața aceasta, au fost și ei de față când a răsunat explozia aceea puternică. Atunci, el m-a trimis înapoi la Jeffersonville spunând că a sosit vremea pentru deschiderea celor șapte Peceți care conțin tainele întregii Scripturi. Și El mi-a arătat cum mesagerii pe care i-a trimis de-a lungul epocilor au deschis o anumită parte a lucrării.

Dar Scriptura spune că **„în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu...”** (Apocalipsa 10.7).

Acest al șaptelea înger sau mesager, despre care se vorbește aici, este un înger pământesc. Cuvântul „înger” înseamnă „mesager sau trimis”.

Apoi, Ioan a văzut un alt înger care se cobora din cer, dar acesta nu era îngerul pământesc (din versetul 7), ci era un înger puternic despre care scrie că „deasupra capului lui avea curcubeul.” (v. 1), și care: *„a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă.”* (v. 6).

Dar înainte ca aceste Peceți să fie deschise, El ni le-a arătat în cer. În ziua aceea, cei din Mexic și specialiștii din Houston, au fotografiat acel mare semn care a apărut în cer.

În dimineața aceasta, fotografia lui poate fi văzută și pe peretele din locul acesta. Ea a fost publicată și pe prima pagină a magazinului „Life”, dar taina aceluia nor uriaș nu a putut fi dezlegată nici până acum de către oamenii de știință. Adevărul este însă că întotdeauna, înainte ca Dumnezeu să facă o lucrare pe pământ, o arată mai întâi în cer. Aceasta este procedura Lui dintotdeauna. Mai întâi, El arată semne în cer.

Noi putem vedea aceasta și în cercul animalelor. Nu vă voi învăța acum despre cercul animalelor, ci vreau să vă arăt doar cum îl face El cunoscut.

Prin constelația stelelor, cercul animalelor, El explică întreaga Biblie. Astfel, putem vedea începutul lucrării Sale, primul semn al zodiacului fiind „FECIOARA”, iar ultimul, „LEUL”. Acest lucru ne arată că la prima Sa venire, Isus a venit prin nașterea din fecioară, iar la a doua Sa venire se va arăta ca LEUL (Împăratul) din seminția lui Iuda. El Și-a început lucrarea prin semnul „Peștelui” și o încheie prin semnul „Racului”, timpul în care trăim noi. Fiecare simbol din cercul animalelor vorbește despre El, despre Biblie.

Cu câteva luni în urmă am predicat, în Tabernacolul din Jeffersonville, despre cele șapte Peceți. Cred că ați auzit despre aceasta.

Poate ați auzit că atunci când am desenat pe tablă cele șapte epoci ale Bisericii dintre neamuri a apărut în mijlocul nostru Stâlpul de Foc. Eu știu că El este și acum printre noi.

Fenomenul acela a fost foarte ciudat și s-a petrecut în ultima zi, când am desenat ultima epocă a Bisericii. Atunci El a venit în chip vizibil în mijlocul nostru și sub privirile uimite ale sutelor de oameni prezenți, S-a dus la peretele din spatele adunării și acolo a desenat încă o dată cele șapte epoci ale Bisericii, cu lumină și umbră, exact cum le desenasem eu.

Nu demult, am trecut prin evenimentele de seamă ale Bisericii și am văzut că luna reprezintă Biserica, iar soarele Îl simbolizează pe Hristos. Noi putem vedea aceasta în capitolul 12 din Apocalipsa:

„În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.” (v. 1).

Femeia reprezintă Biserica. Sub picioarele ei este Luna, care reprezintă Legea ebraică veche. Cele douăsprezece stele sunt cei 12 apostoli care ne-au adus Mesajul lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt. Vedeți, Luna ne dă lumină ca să putem umbla, dar această lumină nu este totală, ci este numai o reflectare a luminii Soarelui. Soarele strălucește cu putere, iar luna ne reflectă lumina lui, în timpul cât soarele lipsește. Acesta este motivul pentru care nu mai avem nevoie de lumina lunii în momentul în care răsare soarele.

Astăzi, Biserica reflectă Lumina Fiului lui Dumnezeu, care nu Se vede. Biserica este o reflectare a Luminii Lui, pentru că Isus a spus: *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea...”* (Ioan 14.19).

„Căci Eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” (Matei 28.19).

De aceea, *„...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”* (Ioan 14.12).

Vedeți, nu există o altă lumină, iar Lumina pe care o descoperă El este Cuvântul lui Dumnezeu.

Soarele de pe bolta cerească este Cuvântul lui Dumnezeu. La început, Dumnezeu a zis: *„Să fie lumină.”* (Geneza 1:3). Când Dumnezeu a exprimat Cuvântul, a fost lumină. Dar înainte ca să fie lumină, Dumnezeu a vorbit. Dacă El nu s-ar fi exprimat, noi nu am fi avut astăzi lumină. Când Dumnezeu a exprimat Cuvântul, ceea ce a spus a venit la suprafață, a devenit realitate.

Cuvântul Lui a fost întotdeauna o Lumină reală care a venit printre noi. Aceasta este singura posibilitate de legitimare a Cuvântului. Deci, când Cuvântul lui Dumnezeu este legitimat, apare Lumina.

Fiecare epocă a adus la suprafață o parte din Lumină (noi putem vedea aceasta în epocile Bisericii și în Vechiul Testament). Întotdeauna când trebuia să se descopere Lumina, Dumnezeu trimitea un profet. De ce? Pentru că Cuvântul vine la profet și El face Cuvântul viu. Cei care recunoșteau Cuvântul legitimat și Îl primeau, deveneau reflectarea lui Dumnezeu pentru că posedau Cuvântul, Lumina, pentru epoca respectivă. La fel vine Lumina și astăzi.

Eu nu am nimic împotriva oamenilor care fac parte din organizații, ci sunt împotriva sistemului care îi duce la moarte.

Primul sistem organizat a fost Biserica romano-catolică, care a ieșit la Conciliul de la Niceea. Ea s-a format la aproximativ 325 de ani de la moartea lui Hristos și i-a silit pe toți oamenii să intre în ea. Cei care au refuzat să facă acest lucru, au fost declarați eretici și persecutați. De la această biserică vin toate aceste învățături nebiblice. De atunci, de la formarea Bisericii Catolice, biserica a început să reflecte întuneric, deoarece timp de aproape o mie de ani a trecut prin epoca întunecoasă.

Toți învățații și istoricii creștini recunosc că biserica a trecut prin epoca întunecoasă. Acesta a fost timpul în care Biserica romano-catolică a avut toată puterea în mâinile ei. Această biserică, acest sistem religios, este „mama curvelor” din Apocalipsa 17. Ea este „o curvă” și în același timp, „mama curvelor”, pentru că are și fiice.

Ce face ca o femeie să fie curvă? Viața imorală pe care o duce. Dacă este numită curvă, înseamnă că a curvit. Și dacă citiți cu atenție în Apocalipsa 2.21-23, veți vedea că această curvă are și fiice. Bisericile organizate sunt fiicele curvei romane, pentru că biserica romano-catolică este mama tuturor organizațiilor religioase, a denominațiunilor.

Nu este minunat că zilele trecute noi am studiat starea bisericilor, mesajul împotriva organizațiilor religioase făcând înconjurul pământului?

Cinci dintre evenimentele despre care v-am vorbit în anul 1933 s-au împlinit deja! Atunci, Duhul Sfânt mi-a arătat, în vedenie, șapte lucruri care se vor întâmpla în timpul sfârșitului și care vor preceda venirea Domnului.

Astfel, El mi-a arătat că cel de-al doilea război mondial va fi început de Germania, în alianță cu Italia. (Totul s-a împlinit întocmai).

Mi-a arătat că Mussolini va merge în Etiopia și o va cuceri, apoi va cădea și va ajunge de rușine, fiind disprețuit și batjocorit chiar de poporul său, și în final va fi răstignit cu capul în jos împreună cu amanta lui.

Am văzut că America va intra în război împotriva Germaniei, apoi El mi-a arătat „Linia Sigfrid”, care a fost o puternică fortificație germană. Domnul mi-a arătat „Linia Sigfrid” cu doi ani înainte de a începe construirea ei.

Apoi Domnul mi-a arătat progresul pe care îl va cunoaște știința după război. Am văzut tot felul de mașini și automobile, iar în final au apărut mașinile teleghidate și șoselele suspendate.

Ceea ce mai trebuie să se împlinească este apariția acelei femei care va conduce națiunea americană – s-ar putea să fie vorba de o biserică. Apoi vine sfârșitul.

Noi putem vedea cum toate aceste lucruri s-au împlinit întocmai, și cum organizațiile sunt osândite.

Nu vi se pare ciudat faptul că papa a părăsit pentru prima dată Roma și s-a dus la Ierusalim? Și nu este și mai ciudat că în timp ce a făcut aceasta, a avut loc cea eclipsă totală de lună? Ierusalimul este cea mai veche Biserică din lume.

Când Avraam s-a întors de la măcelul împăraților s-a întâlnit cu Melhisedec, „Împăratul Salemului. El era preot al Dumnezeului Celui preaînalt.” (Geneza 14.18). Acest Melhisedec era Hristos. El era Dumnezeu. Nimeni altul decât Hristos însuși. Da, El era Dumnezeu fiindcă era „fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții...” (Evrei 7.3). El trăiește încă și astăzi, iar în timpul acela era „Împărat al Salemului”, adică „Împărat al păcii” – SHALOM. (v. 2).

Acest Împărat al Salemului l-a întâmpinat pe Avraam „cu pâine și vin” (Geneza 14.18). După ce a biruit în luptă, Avraam a primit pâine și vin – CINA. Acesta este un simbol minunat.

După luptă, Melhisedec i-a dat lui Avraam pâine și vin. Acesta este primul lucru pe care îl vom primi după ce vom intra în Împărăție.

„Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.” (Matei 26.29).

Dogmele omenești au primit putere numai după ce Împăratul Salemului a părăsit orașul. De atunci, oamenii au avut în locul credinței adevărate propriile lor dogme. Dar aceasta reprezintă biserica veche. Nu uitați aceasta!

În Noul Testament ni se spune că noi (biserica dintre neamuri) ne tragem din Ierusalimul pământesc (din religia ebraică, fiindcă Cuvântul a plecat din Ierusalim), dar aparținem de noul Ierusalim, de Ierusalimul ceresc.

Deci, luna nu reprezintă Noul Ierusalim, ci este simbolul bisericii pe pământ. Atunci nu este ciudat că atunci când papa a plecat la Ierusalim a avut loc o eclipsă totală de lună?

Vedeți, el vine și aici! De ce face aceasta? Ca să câștige părtășie. La o zi după sosirea la Ierusalim, el s-a întâlnit cu ierarhia greco-catolică. Dorința lor este să-i unească pe catolici cu protestanții. Acesta este scopul lor dar, prin acea eclipsă totală de lună, Dumnezeu a vorbit despre ceea ce se va întâmpla când se va realiza această unire. Domnul să se îndure de noi!

Ați văzut fazele lunii din desenul pe care l-am făcut atunci când am vorbit despre epocile Bisericii? Am adus ziarul ca să vă arăt că ziarele au publicat numai șase faze ale eclipsei totale de lună, care a avut loc cu ocazia vizitei papei la Ierusalim. Vedeți, ei nu au fotografiat ultima fază.

Epoca a șaptea (ultima fază a eclipsei), care nu s-a încheiat încă, a fost lăsată afară. Prin călăuzirea Duhului Sfânt, eu am desenat exact în același fel epocile bisericii, iar fotografia cu fazele lunii în timpul eclipsei, este identică cu fazele prin care a trecut biserica de-a lungul celor șapte epoci, faze pe care eu le-am desenat pe tablă sub călăuzirea Duhului Sfânt.

Pavel; Irineu; Martin; Columba; Luther; Wesley; Ilie

 Efes   Smirna   Pergam   Tiatira   Sardes   Filadelfia   Laodicea

33-170; 170-312; 312-606; 606-1520; 1520-1750; 1750-1906; 1906 -.

În prima epocă a Bisericii avem sfințirea, apoi din epoca a doua întunericul începe să crească tot mai mult până în Tiatira, unde avem aproape un întuneric total, pentru ca apoi lumina să crească din nou în epoca a cincea și a șasea, în epoca a șaptea întunericul mărindu-se din nou.

După ce am făcut acest desen pe tablă, El personal a venit și l-a legitimat ca fiind

corect pentru că l-a desenat încă o dată, exact așa, pe peretele din spatele adunării. Aceasta s-a întâmplat cu doi ani în urmă.

Luna aduce la exprimare starea bisericii, iar știința a reținut pe pelicula fotografică fazele eclipsei de lună, dovedind că tot ce a spus Duhul este adevărat.

Același lucru s-a întâmplat și cu norul supranatural care a precedat deschiderea peceților. Fotografia făcută de oamenii de știință a fost publicată și în Magazinul „Life”.

Aceste semne din cer au fost publicate de știință în zilele slujbei îngerului al șaptelea, deoarece Biblia spune că atunci când va veni acest trimis, tainele lui Dumnezeu vor înceta.

El va aduce la lumină tainele din timpul epocilor bisericii. Cuvântul Lui este viu. Nu este extraordinar faptul că Dumnezeu însuși desenează în cer ceea ce era ascuns? Și același Dumnezeu mi-a îngăduit să desenez același lucru pe tablă, pentru că întotdeauna El face un lucru legitimându-l de 2-3 ori. Da, El a făcut lucrul acesta chiar înainte de sosirea papei la Ierusalim.

Luna simbolizează Biserica. Umbra care acoperă luna este umbra Pământului. Aceasta arată că umbra lumii, umbra bisericii lumești va ajunge să întunece toată Lumina Scripturii. Lumea a întunecat Lumina care s-a reflectat. Înțelegeți ce vreau să spun? Pământul s-a interpus între soare și lună, ceea ce a făcut ca luna să nu mai poată reflecta lumina soarelui.

Lumina lunii ar fi trebuit să se reflecte peste pământul întunecat. Și Lumina Duhului Sfânt a venit și a desenat acest lucru exact așa cum mi-a fost arătat mie, prin inspirație.

Soră Simpson, cred că această fotografie a fost publicată în ziarul din Tucson, nu? Eu nu știu sigur, dar cred că sora știe pentru că a venit la mine cu niște articole decupate din ziare și mi-a spus: „Ți-am decupat câteva articole din ziar.”

Prima dată nu mi s-au părut interesante, dar când le-am citit mai atent, am zis: „Articolele acestea scriu exact ceea ce am spus eu. Asta este ceea ce așteptam!” Da, ziarul confirma așteptările mele!

Sora Simpson poate să vă spună din ce ziar a decupat articolele. Ea mi-a spus: „Acest articol a apărut în presa de seară din 28 decembrie.”

Vedeți, acest lucru s-a întâmplat cu câteva zile înainte ca papa să meargă la Ierusalim; înainte ca lumea să înăbușe Lumina Cuvântului lui Dumnezeu.

Vedeți, indiferent în ce mod sau cu ce drept ar încerca El să lumineze biserica lumească, nu poate, deoarece în epoca a șaptea a Bisericii ei vor intra într-un întuneric total. Vedeți ce lucru mareț ne-a descoperit Domnul?

El nu a greșit niciodată. Și vedeți? Mai întâi a arătat acest lucru în cer. El ne-a spus acest lucru, iar noi l-am văzut și am fost martori atunci când a venit și a legitimat tot ce a spus, dovedind că este adevărul absolut.

Biserica epocii Laodicea zace în întuneric deoarece Isus, Cuvântul, este dat afară. Din pricina aceasta stă la ușă și bate încercând să intre.

Dar „întunericul acoperă pământul și negură mare noroadele, împiedecându-L să intre. Are Biblia dreptate? Aceasta este desăvârșirea Scripturii. Ea proslăvește Numele Lui mare.

Vizita papei la Ierusalim a fost un semn care a arătat că, în biserica lumească, Cuvântul Său legitimat și descoperit va fi pus în întuneric. Lumina lumii este Biblia. Isus a spus că El este Lumina lumii; El care este Cuvântul. Aceasta este Scriptura descoperită și legitimată.

Noi putem vedea această umbră acum, înainte de a se întâmpla acest lucru. Umbra care cuprinde luna arată ce se va întâmpla în curând cu biserica. Ceasul când întunericul și negura vor cuprinde totul, este aproape.

„Negură mare acoperă popoarele...” aceasta este deja aici. Ce înseamnă toate aceste lucruri? Unde ne aflăm? În ce ceas intrăm? Cât este de aproape venirea Lui?

Poate cineva spune: „Când ne va cuprinde trezirea pe toți?”

„Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere împărăția.” (Luca 12.32).

Ce înseamnă aceasta? Nu uitați că Dumnezeu a început să despartă Lumina de întuneric! Da, El va face și acum ceea ce a făcut la început, ca să aducă la suprafață zorile unei zile noi.

Epocile Bisericii s-au încheiat. Dumnezeu împinge întunericul deoparte, despărțindu-l de lumină. El face aceasta ca să dispară organizațiile și lumea.

Duhul lumii a cuprins totul. Atunci nu este bine ceea ce va face Dumnezeu? Pretutindeni este lumea: lucrurile lumii, moda lumii, faptele lumii, viața lumii. Dar: *„voi nu sunteți din lume”* spune Ioan 15.19. Voi sunteți din cer! Căminul vostru nu este aici!

Aș vrea să dau un sfat fraților mai bătrâni: Să nu priviți înapoi și să nu doriți să fiți din nou tineri în trupul acesta! Nu, noi să nu facem aceasta! Privirea noastră să fie ațintită numai înainte! Niciodată în urmă! Noi știm ce a fost, iar acum dorim să știm ce va fi și așteptăm ceasul acela măreț, zorile veșniciei.

Astăzi, foarte mulți oameni buni și dreți sunt legați de crezurile diferitelor denominațiuni. Așa cum scrie în 2 Timotei 3.5, ei „*au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu.*”

Negura mare care l-a orbit pe Israel a adus Lumina peste neamuri, iar orbirea neamurilor face ca Lumina să se întoarcă la Israel. Este la fel ca ziua și noaptea: Pe o parte a pământului este întuneric, iar pe partea cealaltă este lumină.

Luna umbrată complet de umbra pământului ne arată că perioada pentru biserica dintre neamuri a trecut.

Acum este timpul când Mireasa se pregătește, deoarece timpul transformării și al răpirii este aproape.

Întunericul acoperă neamurile și în curând se vor ivi zorii dimineții pentru evrei. Soarele vine din Est spre Vest, iar noi suntem acum în Vest, ceea ce înseamnă că Lumina poate face un singur lucru: să se întoarcă în Est. Înțelegeți ce vreau să spun, nu-i așa?

Lumina poate să se întoarcă numai în Est, adică în locul de unde a pornit la început. Dumnezeu i-a orbit pe evrei pentru o perioadă de timp, dar acum întunericul vine și cuprinde neamurile (lumea păgână).

Neamurile vor călca Ierusalimul în picioare până se va împlini vremea neamurilor. Așa a spus Isus în Luca 21.24. Noi suntem la sfârșit, iar negura acoperă oamenii,

dar înainte ca aceste lucruri să se întâmple, Dumnezeu a arătat totul în cer, iar acum ne aflăm chiar în desfășurarea lor.

De această negură sunt prinși chiar și oameni buni și sinceri. Ei sunt ca Iosif și Maria, care s-au dus la praznicul Paștilor însoțiți de Isus, care avea 12 ani. Ei erau foarte sinceri, iar pe drumul de întoarcere se gândeau că Isus este cu ei, dar nu era așa. Exact așa se gândesc și acești oameni buni din timpul nostru. Ei se unesc în Consiliul Mondial al Bisericilor fiindcă sunt de părere că fac un lucru bun și cred că Isus este cu ei; dar El i-a părăsit.

Vedeți, mulți oameni sunt de părere că Isus este cu ei când dau mâna cu un predicator apoi își scriu numele în registrul unei organizații, dar nu este așa. Unii oameni cred că El a fost cu ei când au fost stropiți, confirmați sau botezați în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, dar nu este așa!

Iosif și Maria erau oameni buni, dar Isus nu era cu ei. Să nu vă bazați niciodată pe bănuieli!

Ce este Lumina? Cuvântul vorbit și legitimat! În afară de El nu este nici o altă lumină.

Voi nu puteți lumina lumea cu o lampă, cu o lanternă sau cu lumânări. Pentru a putea lumina aveți nevoie de Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, de Fiul.

Iosif și Maria au fost oameni buni. Priviți cât este de desăvârșit Cuvântul lui Dumnezeu. Ați observat ce a spus Maria? Dragi catolici, aș vrea să vă spun că eu nu am nimic împotriva voastră, dar sunt împotriva sistemului de care sunteți prinși. Același lucru este valabil și pentru voi, protestanților! Și voi sunteți prinși de acest sistem. Maria, mama lui Emanuel, a fost muștrată de un Băiat de 12 ani, de propriul ei Fiul.

În Biblie nu se găsește nici un verset în care să scrie că Isus ar fi numit-o „mamă”, măcar o dată. Ea nu a fost mama Lui. Cum putea fi ea mama lui Dumnezeu? Maria a fost numai un trup de femeie folosit de Dumnezeu ca să Se poată descoperi printre noi. Acesta este motivul pentru care El nu a numit-o niciodată mamă.

Voi știți că atunci când au fost la praznicul Paștilor, Iosif și Maria L-au pierdut pe Isus, iar când s-au întors, L-au găsit în Templu, între învățătorii Legii, uimindu-i pe toți prin înțelepciunea Lui. Biblia nu spune nicăieri că Isus ar fi urmat vreo școală, în schimb ne este spus că „*Toți cei ce-L ascultau, rămâneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui.*” (Luca 2.47). Și când L-au găsit, Maria a făcut o greșală, spunând:

„Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare!” Vedeți? Mama era cea care spunea aceste cuvinte: „tatăl Tău...” dar El a corectat-o spunând: „*De ce M-ați căutat? Oare **nu știți că trebuie să fiu în casa TATĂLUI Meu?***” Dacă Iosif ar fi fost tatăl Lui, Isus s-ar fi ocupat cu îndeletnicirea lui Iosif, ar fi fost tâmplar, dar **El nu era Fiul lui Iosif!**

„Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.” (Ioan 4.34).

Prin aceste cuvinte, El a corectat toate confesiunile religioase și crezurile lor. Vedeți? „*Oare nu știți că trebuie să fiu în casa TATĂLUI Meu?*”

Isus nu a fost niciodată de acord cu părerea că Iosif ar fi fost tatăl Lui. Astfel, El s-a întors și a corectat-o imediat când ea a spus: „*Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare!*”, răspunzând: „*Nu știți că **trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?***” (v. 49). Prin aceste cuvinte, El a arătat că Iosif nu este tatăl Lui. Cuvântul Său este atât de desăvârșit, dar Maria și toți ceilalți au primit numai o parte din El.

Acum haideți să vedem ce s-a întâmplat. Maria a vrut să le arate preoților că nu

este o femeie oarecare, dar în timp ce încerca să dovedească acest lucru, a rupt fundamentul mărturiei pe care o făcuse cu privire la nașterea lui Isus, și anume: că fusese vizitată de un înger, care i-a spus:

„Iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia îi vei pune numele ISUS.”

„Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?” I-a întrebat ea.

Și îngerul i-a răspuns:

„Duhul Sfânt se va pogorî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.” (Luca 1.31,34-35).

Cu toate acestea, ea a spus în fața preoților: *„Tatăl Tău și eu, Te-am căutat cu îngrijorare.”* (Luca 2.48).

Dar Băiatul de 12 ani a corectat-o, spunând: *„Eu trebuie să fiu în casa Tatălui Meu.”*

Vedeți, El a corectat-o spunând că nu Iosif, ci Dumnezeu este Tatăl Lui. Biserica de astăzi a fost înșelată prin concilii, prin consfătuiri religioase și prin lucrurile din lume. Acesta este motivul pentru care acum zace în întuneric și este muștrată de Dumnezeu!

Isus nu a numit-o niciodată „mamă” pe Maria. Odată, ea L-a căutat în timp ce El ținea o adunare într-o casă ca aceasta.

Matei 12.46-50: „Atunci cineva i-a zis: „Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară, și caută să vorbească cu Tine.”

Dar El a răspuns: „...oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă.”

Înainte de a muri pe cruce, Isus i-a spus lui Ioan: „Iată mama ta!”, iar Mariei i-a zis: „Femeie, iată fiul tău.” (Ioan 19.27,26). Vedeți, El nu a spus niciodată că Maria ar fi mama Lui. Isus nu a fost fiul Mariei, ci al lui Dumnezeu. Ea a fost doar femeia care L-a născut.

Casa în care ne aflăm în dimineața aceasta nu este Templul lui Dumnezeu. „...voi sunteți Templul lui Dumnezeu, dacă Hristos, Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi!” Duhurile celor muritori, care stau aici, „șed împreună în locurile cerești, în Hristos Isus.” (Efeseni 2.6), nu clădirea aceasta în care ne-am adunat. Ea slujește doar scopului Său ca loc de adunare.

Tot așa, Maria a fost numai trupul pe care l-a folosit Dumnezeu ca să vină pe pământ pentru a Se putea face cunoscut oamenilor. Ea nu a fost mama lui Dumnezeu, așa cum clădirea aceasta nu este Templul lui Dumnezeu.

Da, prieteni, mulți oameni buni ca Maria și Iosif, cred că Dumnezeu este cu ei pentru că fac parte dintr-o anumită organizație. Dar adevărul este că ei sunt înșelați la fel ca Maria și Iosif care credeau că Isus este cu ei.

Poate că unii oameni se gândesc când se botează: „Oh, cu siguranță eu L-am primit pe El pentru că m-am predat lui Dumnezeu!” dar nu este așa! Tu Îl primești pe El numai atunci când Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu se oglindește în tine.

Dar cum este cu Lumina, cu cei aleși? Până acum v-am vorbit numai despre

Întuneric, de aceea aş vrea să ne întoarcem și să privim și din partea cealaltă:

„...întunericul acoperă pământul și negură mare, popoarele.” (Isaia 60.2). Isaia spune că un întuneric mare va acoperi popoarele, dar se va arăta Lumina:

„Scoală-te, luminează-te! Căci vine lumina ta, și slava Domnului răsare peste tine!” (Isaia 60.1).

Cum poate sta lumina împreună cu întunericul? Ele vor fi despărțite. Și există o singură cale pentru a se face această despărțire: Cuvântul descoperit. El le desparte și împinge Lumina pe partea cealaltă.

Pământul este în întuneric, dar când răsare soarele care a fost creat prin exprimarea Cuvântului lui Dumnezeu, întunericul trece pe partea cealaltă. Așa se întâmplă și în biserică: întunericul se desparte singur de lumină.

Priviți Biserica aleasă din ceasul acesta... Am putea vorbi ore întregi despre această temă, dar cred că am spus destul ca voi să înțelegeți ce a vrut să spună Scriptura prin cuvintele: *„...și negură mare, popoarele...”*

Salutul meu pentru Biserică este: „SHALOM!” adică: „PACEA lui Dumnezeu!” Orice evreu adevărat spune când se întâlnește cu altul: „SHALOM!” sau: „Bună dimineața!”, „Bună ziua!”, „Dumnezeu să fie cu tine!” „Pacea lui Dumnezeu să te călăuzească!” sau: „Ce mai faci?” Pentru Biserică acest salut înseamnă: „O dimineață bună, pentru că Hristos Se descoperă între noi!”

„SHALOM – PACE!” Aleluia! SHALOM!

Dimineața, chiar înainte de apariția zorilor, pe bolta cerească apare Luceafărul de

dimineață ca să ne vestească sosirea soarelui. Da, Luceafărul de dimineață apare atunci când întunericul este mai mare, este timpul întunericului deplin pentru că luna nu mai luminează, iar lumina care este pe cale să apară presează întunericul. Atunci apare Luceafărul de dimineață și spune: „Bună dimineața! - „SHALOM!” Acest Luceafăr de dimineață este El între noi! Acesta este Cuvântul care ni s-a făcut cunoscut: SHALOM!

Ziua cea măreață este pe punctul să apară.

Când dimineața veșnică apare,

Când aleșii Lui se adună în căminul lor, În dosul norilor,

Când sulul cărții se va deschide,

Atunci și eu voi fi acolo!

Numele noastre sunt scrise în Cartea Lui, de aceea vom fi acolo! SHALOM! Bună dimineața! Pacea să fie cu voi!

Întunericul se desparte singur de Lumină. Dumnezeu face aceasta; Lumina realizează aceasta. Vedeți, Lumina iese cu atâta putere la suprafață încât întunericul trebuie să se adune la un loc!

Oamenii au ocazia să primească Lumina, dar pentru că nu vor s-o facă ci rămân în întuneric, întunericul se strâmtorează singur. Cum? Prin faptul că se unesc în Conciliul ecumenic. Când fac aceasta, ei devin una cu întunericul păgân.

Ei se vor uni chiar dacă nu sunt de acord unii cu alții, aducând astfel noaptea asupra oamenilor.

Isaia 60.1: *„Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine!”*

Ridică-te și luminează-te, pentru că a venit Lumina! Cuvântul, Lumina, este legitimat din nou ca să-L puteți vedea pe Dumnezeu descoperit în făgăduințele Sale, în Lumina zilei, a Cuvântului trimis pentru acest timp.

Pavel spune în Evrei 1.1-2: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri, prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,*

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și prin care a făcut și veacurile.”

Lumina aceea mare care s-a arătat în pustie, l-a călăuzit pe Moise în Egipt. El a ales ocară lui Hristos, punând de-o parte toate comorile Egiptului, ca să-L urmeze pe El. Cu același Stâlp de Foc s-a întâlnit și Pavel pe drumul Damascului. Fapte 9.3: *„Deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.”* – era Același Stâlp de Foc. Pavel, care era un evreu, nu s-ar fi închinat niciodată altui dumnezeu sau la alte lucruri și nu ar fi numit niciodată pe cineva „DOMN”, dacă nu ar fi fost sigur că este Dumnezeul lor. Totuși el a spus: *„Cine ești Tu, **Doamne?**”* (v. 5). *Și **Domnul a zis: „EU SUNT ISUS!”***

Isus a mai spus: *„Eu am venit de la Dumnezeu și Mă întorc la Dumnezeu.”* (Ioan 13. 3). Același Lumină S-a arătat și în timpul acesta. De ce? Ca să le arate oamenilor făgăduințele date pentru această zi, să le descopere și să le facă cunoscute. Aceasta este Lumina pe care a adus-o El la suprafață pentru timpul acesta.

Întunericul este presat tot mai tare.

Când a venit Isus, El a fost Lumina lumii. Venirea lui Mesia a fost vestită tot timpul, iar când acest lucru s-a împlinit, El a venit exact așa cum a spus Dumnezeu mai dinainte.

Ce a fost El când a venit? Lumina lumii. El a împins cu atâta putere întunericul spre El, încât a trebuit să își dea viața pentru ca Lumina să poată străluci în continuu. Este adevărat?

El a fost Lumina lumii. De ce? Pentru că a fost Cuvântul legitimat, Cuvântul descoperit și adus la suprafață. El a fost Cuvântul exprimat.

La început, când Dumnezeu Și-a început creația, Pământul era cufundat în întuneric; nu era nici urmă de lumină. Dar El a spus: „*Să fie lumină!*” (Geneza 1.3), și măcar că acolo nu era nici o lumină, când El a spus acele cuvinte, lumina a venit la suprafață.

El a mai spus: „*...va veni Șilo, adică Mesia...*” (Geneza 49.10). Mântuitorul. Și adevărata Lumină a venit abia atunci când El S-a descoperit, împlinind astfel făgăduința dată prin proroci. Când făgăduința s-a împlinit, Isus a spus:

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5.39).

Evreii spuneau: *„Noi nu Te cunoaștem, și nu știm de unde vii! Noi suntem ucenicii lui Moise!”*

Dar Isus le-a răspuns în Ioan 5.45-46:

„Să nu credeți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-ați pus nădejdea.

Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că El a scris despre Mine.”

Vedeți? El era descoperirea lui Dumnezeu; era legitimarea Cuvântului vorbit de El prin Moise.

Și astăzi, în timpul în care trăim noi, Dumnezeu Și-a împlinit planul și Și-a legitimat făgăduințele date. Cuvântul vorbit de El astăzi este Lumina acestui ceas, de aceea trebuie să ne ridicăm și să luminăm. Astăzi, Lumina Lui luminează din nou asupra noastră. Cuvântul Său S-a arătat, Acesta fiind Lumina noastră.

Este la fel ca în cazul luminii naturale, care apare o dată cu răsăritul soarelui. Această lumină naturală nu este altceva decât Cuvântul exprimat al lui Dumnezeu, la început. Nimeni altcineva nu poate da această Lumină. Nu există nici o altă sursă care s-o poată da. Orice lumină artificială s-ar stinge după un anumit timp (o lampă, o lumânare, un bec sau orice altceva), dar această Lumină nu încetează niciodată să lumineze, pentru că este Cuvântul exprimat și legitimat al lui Dumnezeu.

Becul denominațiilor este alimentat cu dogmele lor proprii, dar într-o zi acest bec va exploda sau se va arde. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va înceta niciodată să lumineze, pentru că El va rămâne pentru totdeauna Cuvântul. Această Lumină este Cuvântul însuși.

N-aș vrea să depășesc timpul, așa că mă voi apropia de încheiere.

Deci, *„Scoală-te și luminează-te! Căci lumina ta vine și slava Domnului răsare*

peste tine!" Cuvântul – Lumina – este legitimat.

Singura cale posibilă a fost Dumnezeu. Isus Hristos a fost descoperirea Cuvântului exprimat al lui Dumnezeu – Lumina aceluia ceas. Înainte ca Isus să fie Lumina lumii, El este Lumina.

Prorocul Isaia a spus în capitolul 40.3: *„Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!”*

El pregătește calea înaintea Lui. Această profeție era Cuvântul exprimat al lui Dumnezeu, dar El nu s-a împlinit imediat, ci a trecut un timp până când a venit la suprafață.

Maleahi, ultimul proroc al Vechiului Testament, a spus aceste cuvinte cu patru sute de ani înainte de a se împlini:

„Iată, voi trimite pe solul Meu: el va pregăti calea înaintea Mea...” (Maleahi 3.1).

Și iată că patru sute de ani mai târziu, vine din pustie un bărbat singuratic, care nu aparținea nici uneia din denumiriile aceluia timp, fără dogme și fără carnet de membru, un necunoscut. Dar Lumina l-a identificat. Cuvântul l-a legitimat.

Preoții l-au întrebat: *„Ești Ilie?”* Și el a răspuns: *„Nu sunt!”* „Ești prorocul?” Și el a răspuns: *Nu!”*

„Dar cine ești?”

„Eu”, a zis el, „sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Neteziți calea Domnului”. (Ioan

1.21-23).

Iar Isus a spus referitor la Ioan: „Ioan era lumina, care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți câțeva vreme la lumina lui.” (Ioan 5.35).

Ioan a fost pentru un timp lumina lumii. De ce? Pentru că a fost chemat să pregătească o cale pentru Domnul, iar când și-a încheiat lucrarea, lumina lui s-a stins.

Bapțiștilor, voi nu veți putea înainta în această lumină, pentru că lumina lui Ioan a fost lumina aceluia ceas, iar noi avem o altă lumină.

Lumina a venit! Scoală-te și luminează-te pentru că Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu pentru acest ceas este Lumina lumii, dacă este recunoscut. Lumina este Cuvântul.

Cum stăm noi în fața noului an ce ne stă înaintea? Ce putem spune despre intervalul de timp care a trecut de la întuneric la lumină, sau despre faptul că între timp s-a prezentat Lumina? Ce putem spune despre noul an?

Mie îmi aduce nădejde pentru că suntem cu un an mai aproape de venirea Lui, decât am fost ieri. Acum suntem cu o oră mai aproape de acest eveniment, decât am fost acum o oră. Este ora 11.45. Da, noi suntem cu o oră mai aproape! Noi nu mai privim în urmă, ci numai înaintea. Oh, da, domnii mei! Începutul anului nu înseamnă că s-a deschis o nouă pagină. Oh, nu, nu!

Referitor la lucrul acesta, eu am auzit o povestire:

„Un bărbat s-a sculat de dimineață, a ieșit afară să își ia ziarul, apoi s-a întors în

cameră, s-a așezat în fotoliu, și-a pus ochelarii și a început să citească. Soția lui, care pregătea dejunul în bucătărie, l-a întrebat:

„Scrie ceva nou, John?” Și el a răspuns:

„Nu, sunt aceleași lucruri, numai oamenii sunt alții.”

Da, acesta este adevărul. Sinucideri, furturi, violuri, tot ce este mai rău, numai că de fiecare dată aceste lucruri sunt făcute de alții. Acesta este adevărul.

Nu deschideți doar o pagină nouă! Noi trebuie să deschidem Cuvântul și să vedem cum trebuie să fie Lumina pentru ziua aceasta. În anul care vine, nu ar mai trebui să ne întoarcem la lucrurile vechi, nici la denotațiunile noastre vechi, ci trebuie să ne întoarcem spre Cuvânt ca să vedem ce fel de Lumină trebuie să lumineze astăzi.

Oh, Biserică, întoarce-te la Cuvânt! Mergeți înapoi la Cuvânt! Apăsăți pe butonul potrivit și nu vă mai jucați cu lumini artificiale făcute de oameni! Întoarceți-vă la Cuvântul Său și priviți la făgăduința dată de El pentru această zi, apoi ațintiți-vă privirea asupra acestei făgăduințe, căci dacă ea este legitimată, știți dacă sunteți în Lumină sau nu! Fiți atenți cum sună făgăduința Lui!

Deschiderea paginilor noi și schimbarea calendarelor nu schimbă timpul. Mulți oameni spun: „Acum, când anul acesta a trecut, vom arunca toate calendarele vechi și vom pune altele noi!” Aceasta este însemnătatea noului an pentru ei. În ce mă privește, eu doresc să posed făgăduința dată pentru timpul acesta. Vreau să știu care este Lumina acestui ceas și să umblu în ea. Vreau să știu în ce timp trăiesc, în ce epocă mă aflu și cât mai am de mers pe cale.

Aș vrea să pot spune și eu ceea ce a spus Pavel:

„...uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înaintea,

alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.”
(Filipeni 3.13-14).

Da, acum când timpul este aproape să se verse în veșnicie și venirea lui Isus s-a apropiat, eu alerg spre cunoașterea Lui deplină. Faceți cum a spus David: *„În orice vreme încredeți-vă în Domnul!”* Nu priviți la nimic altceva!

David a spus în Psalmul 62.6: *„Da, El este Stânca și Ajutorul meu. Turnul meu de scăpare; nicidecum nu mă voi clătina!”*

Ce este El? Adevărul descoperit. El mi s-a descoperit. Timpul meu este în mâinile Lui (v. 8: eu mă încred în El în orice vreme). Amin. Timpul meu îi aparține; sunt al Lui. Eu sunt al Lui și în mâna Lui, pentru că El este Cel ce ține timpul în mâinile Sale. Eu nu știu ce aduce ziua de mâine, dar știu că viitorul este în mâinile Lui; că El este Acela care ține toate lucrurile în mâinile Sale. Atunci de ce să-mi fac planuri pentru anul nou? Eu mă încredințez pur și simplu în mâna Lui și merg înaintea ca David. Timpul meu este în mâna Domnului!

David nu știa ce va aduce viitorul, dar știa că este în mâinile lui Dumnezeu. Eu nu știu ce ne aduce viitorul; nimeni dintre noi nu știe aceasta, dar știm că El ține viitorul în mâna Sa.

Răbdare, răbdare! Unii dintre noi încep să se grăbească. Mulți oameni buni fac aceasta. Voi ați vrea să faceți aceasta personal. Cred că predicatorii, frații și cei ce vor asculta această casetă mă înțelegeți. Eu vă vorbesc tuturor, nu numai acestei biserici mici care s-a adunat în dimineața aceasta aici. Vă vorbesc tuturor bărbaților din lume.

Mulți bărbați sunt nerăbdători și merg afară, fiindcă sunt de părere că sunt presați de timp, dar, fraților, nu încercați niciodată să faceți ceva personal, ci așteptați-L pe Dumnezeu!

Răbdarea este o virtute; o putere, iar dacă aveți răbdare înseamnă că posedați această virtute.

Cei care Îl așteaptă pe Domnul vor primi puteri noi. Ei nu vor încerca niciodată s-o ia înaintea Domnului și nu vor spune: „Doamne, slavă Ție, căci știu că vrei să faci cutare lucru!” Să nu procedați așa, ci așteptați-L pe Domnul!

Biblia spune: „...ci voi veți primi o putere...” (Fapte 1.8). Toți cei care Îl așteaptă pe Domnul vor primi această putere.

Dumnezeu Și-a luat aproape o mie de ani ca să ducă la îndeplinire făgăduința pe care a dat-o cu privire la venirea Mântuitorului. Dar nu uitați că El a știut de la început când se va împlini această făgăduință; când va veni El.

Înainte de venirea lui Hristos s-au ridicat mulți oameni care au pretins că ei sunt Mesia cel așteptat. Multe dintre biserici încercau să aducă la suprafață diferiți „Mesia” falși. Dar vedeți, El nu Se grăbea!

În vechime, El a arătat multe tipuri spre Mesia care va veni. El a arătat aceste tipuri sau simboluri, de la Adam până la venirea lui Hristos – Mesia.

Priviți paralela dintre primul și al doilea Adam: Primul Adam „era pământesc”, în timp ce al doilea Adam „era ceresc”; primul Adam era „din pământ”, iar al doilea „este din cer”. (1 Corinteni 15.45-47). Dar când El a făgăduit că va veni Mesia, Și-a luat o mie de ani ca să Își împlinească făgăduința.

El S-a reflectat deja în Iosif, care era un tip spre Hristos.

Și David L-a reflectat pe Mesia atunci când el, împăratul, a fost respins de propriul său popor și a urcat muntele Măslinilor plângând. Isus era simbolizat în David, împăratul respins care privea Ierusalimul și plângea. Opt sute de ani mai târziu, Isus a stat pe același munte și spunea privind Ierusalimul:

„Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripile ei, și n-ai vrut!” (Matei 23.37).

Priviți-l pe Iosif. El s-a născut între frații lui, între patriarhi. El era penultimul, pentru că ultimul a fost Beniamin.

Frații lui îl urau pentru că era un om duhovnicesc, dar tatăl lui, Israel, îl iubea. El a putut să tălmăcească exact visele care i s-au spus, și pentru că avea vedenii putea să spună lucruri viitoare, care s-au întâmplat întocmai. Dar frații lui l-au urât, de aceea l-au vândut pentru douăzeci de arginți.

De ce l-au urât evreii pe Isus și l-au numit Beelzebul? Ei l-au urât pentru că El era Cuvântul, iar Cuvântul lui Dumnezeu poate să deosebească și să descopere gândurile ascunse ale inimii. Frații Lui, evreii, l-au vândut pentru treizeci de arginți.

Iosif a fost aruncat într-o groapă, de către frații lui care voiau să se creadă că a murit, iar haina lui plină de sânge trebuia să fie dovada acestui lucru. La fel s-a întâmplat cu Isus: haina Lui plină de sânge trebuia să fie dovada morții Sale.

Dar ce a făcut Dumnezeu cu Iosif? El l-a scos din groapă și l-a pus la dreapta lui Faraon. Din momentul acela, nimeni nu putea să îl vadă pe Faraon înainte de a

trece pe la Iosif, iar când Iosif părăsea palatul, răsuna trâmbița, care anunța: „Vine Iosif!” Exact așa a fost cu Isus. El a fost scos din groapă. Toți credeau că ar fi mort, dar El a fost luat sus și acum stă la dreapta majestății Sale. Și *„nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”* (Ioan 1.18).

Iar atunci când El va părăsi palatul, trâmbițele vor suna și *„orice genunchi se va pleca și orice limbă va mărturisi...că ISUS HRISTOS este DOMNUL.”* (Filipeni 2.10-11). Vedeți, El este Prințul Vieții.

Ce a făcut apoi Egiptul? A venit o secetă mare și Egiptul a salvat omenirea.

Așa va fi la venirea Fiului omului. Orice genunchi se va pleca și orice limbă va mărturisi că El este Domnul! El a fost anunțat mai dinainte prin toate aceste tipuri, dar Dumnezeu a știut exact când va veni El. Da, El a știut exact timpul. Oricâți „Mesia” au avut oamenii înaintea venirii Lui, Dumnezeu a avut un singur Mesia. Și, prin simboluri, El ne-a arătat cum va veni El și ce va face.

Este exact cum ne-a arătat nouă cele șapte epoci ale Bisericii. El ne-a spus ce va urma și totul a fost întocmai.

Apariția norului supranatural a arătat lumii că El ne va trimite descoperirea celor șapte Peceți pentru a dovedi că cei șapte mesageri ai Bisericii au fost trimiși de El. Prin această apariție supranaturală, El a lăsat să se înțeleagă că ne va arăta lucruri ascunse, nedescoperite.

Așa se face că la deschiderea Peceților, eu am fost vizitat în fiecare zi de Îngerul Domnului, care mi-a descoperit toate lucrurile care au rămas ascunse lui Luther, Wesley și pentecostalilor. Toate aceste lucruri au fost o umbră, un tip, care arăta spre marele SHALOM – IeHoVaH.

Vedeți? Totul este perfect! El a trimis acel semn (norul), iar ochiul mecanic al aparatului de fotografiat a reținut o fotografie cu el. Noi Îi mulțumim Domnului pentru aceasta!

SHALOM - PACE! Să nu vă faceți nici un fel de griji! Isus este aici! Lumina Lui măreață este în mijlocul nostru. Această Lumină este Cuvântul Său, taina Sa cea mare, pentru care Îi suntem recunoscători. Astăzi, El Se descoperă în mijlocul nostru prin aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci. El face absolut aceleași lucruri!

Noi suntem ființe mărginite, dar El este Dumnezeu cel veșnic. Noi, oamenii, încercăm să ne scoatem în evidență, să facem ceva de la noi înșine, dar nu uitați: El știe totul despre noi!

Noi spunem: „Va fi așa și așa!” Oh, lăsați-L pe El să facă! Voi predați-vă doar pe brațul Lui. Aceasta este tot ce trebuie să faceți! Privește în sus și luminează-te de bucuria Domnului ca să știi că ai fost ales mai dinainte. Ochii tăi au fost deschiși și astfel ai putut să vezi Lumina acestei zile. Încrede-te în El pentru viitor!

Tu ai văzut cum El Și-a legitimat Cuvântul în zilele care au trecut. El este Același și în aceste zile din urmă când își legitimează Cuvântul prin mesajul îngerului al șaptelea. Și tot El a fost făgăduit că va veni iarăși. Aleluia! El a arătat aceasta în cer și pe pământ, dovedind totul de trei ori, pentru ca nimeni să nu aibă nici o scuză.

Acest Cuvânt va fi legitimat! Da, acest Cuvânt făgăduit al lui Dumnezeu, pe care noi Îl așteptăm de două mii de ani, va veni la timpul potrivit. Să nu vă faceți griji, căci El este aici!

Și așa cum Și-a legitimat Cuvântul în fiecare epocă a Bisericii, așa Se va descoperi și în timpul acesta prin mesajul celui de al șaptelea mesager. Dumnezeu a

descoperit acest lucru și L-a dovedit prin faptul că în aceste zile S-a arătat personal pentru a-Și dovedi Cuvântul și pentru a-L legitima. El va veni din nou!

El va veni să ne ia în Împărăția de o mie de ani! Acolo, cei bătrâni vor fi tineri pentru totdeauna. Acolo nu va mai fi nici boală, nici moarte. Ei vor sădi vii și le vor mânca roadele; vor trăi în liniște și bucurie alături de copiii lor! Amin. Acolo nimeni nu va fi vătămat! Noi vom fi transformați și vom fi asemenea Lui, adică nemuritori. Trupul acela nu va mai fi atins de bătrânețe, nu va mai fi vătămat de moarte – atunci vom fi fiii Lui nemuritori.

Noi știm că trăim în timpul din urmă; știm că am ajuns la punctul de întoarcere. Și așa cum aceste lucruri au fost cunoscute pe deplin, așa se va legitima iarăși.

Deci, în ceea ce privește viitorul, el este în mâna lui Dumnezeu!

Cum pot eu să știu când va veni El? Când vine El? Eu nu știu aceasta, dar El va fi aici. Așa este. Când va face El cutare sau cutare lucru? Când va părăsi blestemul acest pământ? Când va ieși la suprafață această oglindire binecuvântată a dragostei lui Dumnezeu? Când nu va mai avea moartea putere asupra noastră? Eu nu știu, dar știu că acea zi vine! Când vor lua sfârșit bolile, operațiile și spitalele? Când nu vom mai avea nevoie de medici? Când se va termina cu strigătele și cu supărările? Când va veni Împărăția slăvită a lui Hristos! O mie de ani cu SHALOM. Când va fi aceasta? Eu nu știu, dar El a spus că va veni! Nu știu cum va face lucrul acesta, dar Cuvântul Său vorbit va fi legitimat când Se va arăta Fiul neprihănirii cu tămăduirea sub aripile Lui.

Tămăduirea pe care o aduce El atunci, nu este vindecarea trupească, cum poate crede cineva, deoarece lucrurile de aici sunt doar un simbol. Atunci toată creația va fi transformată. Atunci, acest trup muritor se va îmbrăca în nemurire. (1 Corinteni 15.53). Cei bătrâni vor fi tineri. Amin. Dar cum se va întâmpla aceasta? Eu nu știu, dar știu că voi fi acolo.

Acum îmbătrânesc. Dacă Domnul îmi va îngădui să trăiesc până în 6 Aprilie, voi împlini 55 de ani. Vedeți, eu sunt deja un om bătrân, dar nu aș vrea să mă întorc înapoi și să fiu din nou băiat! Dorința mea este să mă apropii de țintă, fiindcă acesta este motivul pentru care am venit pe pământ.

Sunt deja treizeci de ani de când stau la amvon. Eram un băiat de 21-22 de ani când am început să vestesc acest mesaj, și am folosit fiecare gram de putere, pe care am avut-o, ca să fac acest lucru.

Chiar dacă umerii mei se prăbușesc și părul mi se albește și cade, eu nu privesc înapoi și nu doresc să fiu din nou tânăr în acest trup. Eu privesc dincolo și aștept zorii acelei zile noi în care Cuvântul va fi legitimat, pentru că El a spus:

„... nici un păr din cap nu vi se va pierde.” (Luca 21.18).

Cum va face El aceasta? Nu știu, dar mă încred în făgăduința Lui. Eu nu știu ce aduce anul acesta, dar știu că totul este în mâinile Sale. Aceasta este nădejdea mea pentru noul an. El va veni! Amin. Și dacă nu va veni anul acesta, voi lucra mai departe (dacă nu mă va lua pe mine la El). Eu îmi pun viitorul în mâinile Sale. Nu știu ce va veni, dar mă încred în El.

Voi ați văzut că El își legitimează Cuvântul, iar aceasta v-a încredințat că este Cuvântul lui Dumnezeu. Poate cineva zice: „Frate Branham, de unde știi aceasta?”

Dați-mi voie să vă spun sincer ce gândesc. Știți ce este o simfonie? Desigur, voi știți aceasta. Simfonia este o compoziție muzicală amplă, care poate trata diferite subiecte.

Pentru copii aș vrea s-o prezint pe înțelesul lor. Poate vă mai amintiți de simfonia aceea mică prezentată la școală. Voi știți că pasărea din simfonie s-a dus în pădure

cu o tobă, și vă amintiți desigur, tot ce a făcut ea. În timp ce priveați acele imagini, auzeați muzica (pentru a înțelege), instrumentele muzicale imitând, prin măiestria interpreților, diferite zgomote, ca de exemplu: lovirea unor lemne, tunetul, furtuna.

Cred că prin exemplul pe care vi l-am dat, ați înțeles ce a vrut să vă spună fratele Branham, da? Dacă nu mă înșel, cred că opera la care am făcut aluzie se numește „Peter și lupul”. Este o simfonie rusească.

Și acum as vrea să vă spun, vouă, celor maturi, că Scriptura este Simfonia lui Dumnezeu. Da, aleluia! Numai Compozitorul știe ce vrea să exprime prin Simfonia Lui, adică prin Cuvânt. Și El este Acela care descoperă înțelesul Ei acelor care Îl ascultă.

Mai întâi aș vrea să înțelegeți ce este o simfonie. Simfonia nu este o simplă asociere de tonuri. Uneori ritmul ei merge un timp într-un fel, pentru ca apoi să se schimbe totul. Ce înseamnă aceasta în legătura noastră cu Scriptura? Pentru voi, care nu puteți înțelege Simfonia acestui mare Compozitor, pentru voi, care nu știți nimic despre Ea, și pentru voi, care nu sunteți interesați de Ea, această Simfonie (Scriptura) este o dezordine, dar pentru cei care o înțeleg, sunetele ei sunt plăcute și clare. Aleluia!

În această Simfonie scrisă de marele Compozitor, noi avem timpul în care se schimbă întreaga piesă. Voi, care așteptați această schimbare, știți că acest timp al schimbării tuturor lucrurilor este foarte aproape. Voi puteți înțelege ritmul bătăilor tobei. Amin.

Oamenii vor să se întâmple ceva, dar voi știți că va avea loc o schimbare; voi știți că în câteva minute va urma o „explozie”. Voi așteptați acest lucru pentru că ritmul tobelor anunță schimbarea ce urmează. Oh, Dumnezeule! Dacă ați putea auzi ritmul bătăii tobelor sfârșitului! Dacă ați putea înțelege ceasul muzicii Cuvântului ceresc care răsună!

Și se va întâmpla în zilele din urmă că Simfonia marelui Dumnezeu se va încheia. Ritmul Simfoniei Lui se schimbă pentru că se apropie sfârșitul.

Instrumentiștii orchestrei Lui și cei care sunt interesați de Simfonia lui Dumnezeu, vor lua cunoștință de toate schimbările.

Aceasta este de o importanță deosebită pentru noi – mă refer la aceste lucruri pe care le auzim și le observăm. De fiecare dată când Se arată El, se întâmplă ceva. Noi vedem că timpul merge spre sfârșit.

Privind în urmă, vedem zilele în care, nu demult, au fost desenate și explicate epocile Bisericii, și noi am văzut cum totul a corespuns perfect cu Cuvântul – ele sunt în același ton cu Cuvântul. Ce a urmat după aceea? El a venit personal și le-a legitimat ca fiind adevărate.

Noi am auzit mărturia Lui cu privire la îngerul al șaptelea, îngerul Bisericii din Laodicea. El a spus: „Mesajul îngerului al șaptelea va fi ultimul mesaj pentru Biserică!” iar în Apocalipsa 10.7, scrie: *„În zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu...”*

Pecețile trebuiau aduse la suprafață. Voi știți că am avut acea vedenie în care mi s-a spus să plec la Tucson, apoi mi s-a spus despre acea explozie puternică ce va zgudui aproape tot pământul.

Voi știți aceste lucruri. Ele mi-au fost spuse cu câteva luni înainte de a se împlini și totul a fost înregistrat pe benzi (totul s-a întâmplat exact cum a fost spus).

Apoi S-a arătat pe cer SHALOM. Ce înseamnă aceasta? Simfonia se schimbă total. Simfonia se schimbă total.

Odată El mi-a vorbit despre cea de-a treia trecere și cum va veni ea:

- **vindecarea divină** a fost prima trecere;

- **cunoașterea gândurilor inimii**, a fost a doua, iar

-**descoperirea tainelor Cuvântului** este cea de-a treia trecere.

Isus a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12).

Vedeți? Așa cum am spus mai înainte, Maria a încercat să spună că El este Fiul lui Iosif, dar Isus S-a ridicat și a corectat-o. Cuvântul Lui nu poate greși, pentru că Isus a spus: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35).

Când auzim că ritmul Simfoniei se schimbă, știm că este timpul de întoarcere, bătaia ritmică a tobelor spunând: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari decât acestea...”* iar noi ne întrebăm mirați: *„Cum va fi posibil așa ceva?”*

Dar voi știți că El a luat apă și a transformat-o în vin – aceasta a fost prima Sa minune. (Ioan 2.1-12). Este adevărat? El a luat apă și a transformat-o în vin. A luat ceva ce exista deja.

Ce a făcut atunci când a hrănit cei 4000-5000 de bărbați, afară de femei și copii? (Matei 14.13-21). La fel ca atunci când a transformat apa în vin, El a luat ceva ce exista deja (cinci pâini și doi pești – v. 17). Vedeți, El a luat doi pești și din ei a

făcut o mulțime de peștișori, care imediat au crescut la aceeași mărime ca cei doi. A luat pâine, care odată a fost grâu, a frânt-o și a împărțit-o oamenilor.

Dar priviți ce a făcut acum: Acolo în pădure nu a fost nimic care să se facă veveriță - aceasta este a treia trecere (tragere).

„Să fie o veveriță!” și veverița a apărut imediat. Vedeți, acolo nu a fost nimic din care să se împartă și astfel să apară mai multe veverițe (cum a fost în cazul vinului făcut din apă sau a înmulțirii pâinilor și peștilor). Cine a făcut aceasta? Același ISUS HRISTOS.

„Veți face lucrări mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”

Vedeți, aici nu s-a luat ceva ce exista deja, ca după aceea să fie înmulțit ca în cazul vinului și al pâinilor, ci a fost creat ceva nou, prin aceasta dovedind că El este Același laHVeH care a poruncit să se facă și s-a făcut.

Cuvântul Său a fost adus la suprafață. Când El a venit în trup, pe acest pământ, a luat din creația originală - pâinile și peștii, pe care le-a frânt și le-a înmulțit. Dar dacă El vine din nou jos în timpul sfârșitului, este Același care a spus la început: *„Să fie lumină!”*

Când a venit pe acest pământ în trup, a spus: *„Lucruri mai mari decât acestea veți face, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”*

Gândiți-vă la faptul că noi am ajuns în timpul acesta, dar lumea nu poate înțelege, de aceea ne consideră o adunătură de nebuni.

Metodiștii nu mă pot înțelege pentru că nu sunt metodist; bapțiștii nu mă pot

Înțelege pentru că nu sunt baptist; catolicii nu mă pot înțelege pentru că nu sunt catolic; penticostalii nu mă pot înțelege pentru că nu sunt penticostal, dar cei care Îl așteaptă pe Domnul Isus pot să înțeleagă. Cei care privesc în sus pot să vadă.

Nici un bărbat cu vază nu a văzut steaua care i-a condus timp de doi ani pe cei trei magi care au parcurs sute de mile ca să ajungă în locul unde se afla pruncul Isus, dar ei au văzut steaua și au urmat-o.

Înțelegeți ce vreau să spun? Ei sunt aceia care Îl ascultă pe Compozitor, pentru că El este Cel care cunoaște de la început tot ce va fi și a putut să ne spună și nouă dinainte.

Deci voi trebuie să începeți cu El. Dacă vreți să ascultați Simfonia, trebuie să începeți cu El. Este la fel ca în cazul unei simfonii. Voi trebuie să citiți jurnalul simfoniei ca să puteți înțelege ce vrea să exprime compozitorul în ea. Dacă o urmăriți în felul acesta, veți ști tot ce urmează; veți ști că trebuie să vină o schimbare și când anume are loc. Dar pentru restul, pentru cei care nu înțeleg nimic fiindcă vin acolo numai pentru a fi înăuntru, tot ce se petrece acolo este o gălăgie neînțeleasă, o prostie. Pentru cei ce înțeleg însă, tactul, tonul muzicii, bătăile tobei, totul este în armonie deplină conform notelor puse de Compozitor. Trâmbițele răsună la timp, harfele ne dau duișia tonului, violina cântă melodia, basul dă ritmul, trompetele răsună, iar toba bate tactul. Totul este în același ritm.

Ascultând mesajul acestei simfonii, poți să închizi ochii și trăiești totul real. Aleluia! Voi puteți închide ochii față de lucrurile pământești și să trăiți în prezența lui Isus Hristos. O, dacă ați putea vedea cum este Cuvântul Său în tact cu Simfonia Sa măreață în care trăim acum! Tactul se schimbă! Voi trebuie să începeți cu simfonia. Dacă sunteți în Simfonie, trebuie să faceți un singur lucru: încetul cu încetul să intrați în ritmul ei. Aceasta este tot ce trebuie să faceți voi. Nu trebuie să stați de-o parte și s-o priviți, ci trebuie să intrați în ritmul ei. Cum puteți intra? Dacă ați devenit o parte din Cuvânt, v-ați născut în ritmul Cuvântului.

Ca să puteți intra într-un joc, voi trebuie să deveniți o parte a aceluși joc. Ca să mergeți la un meci de fotbal, trebuie să intrați mai întâi în duhul aceluși joc. Este ceva care te pasionează.

Ca să cunoști Simfonia lui Dumnezeu, trebuie să devii o parte a Cuvântului, și atunci când Simfonia Lui răsună, tu vei înțelege și vei pași în ritmul ei, fiind tot timpul atent să păstrezi acest ritm: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”*

Aceasta se va întâmpla în zilele din urmă. Oh, ce minunat! Noi intrăm în ritm, în ritmul Cuvântului. Încearcă să înțelegi ce vrea să facă Dumnezeu în ceasul în care trăiești! Vino și intră în tactul lucrării Lui! Dacă veți intra în Cuvânt, veți înțelege cum a lucrat El la început și atunci veți ști cum va proceda în toate timpurile.

Cum și-a trimis El Mesajul la început? Ce face El? Dumnezeu nu discută cu organizațiile. El nu a făcut niciodată lucrul acesta, de aceea nu îl va face nici astăzi. Acesta este motivul pentru care sunteți în întuneric! Dar dacă ascultați de ritmul Cuvântului (pe care Îl auziți deja în clipa aceasta), sunteți salvați!

De ce L-au răstignit evreii pe Isus? Ei l-au zis: *„Tu, care ești un Om, Te faci Dumnezeu?”* (Ioan 10.33). Voi ați auzit mesajul meu despre cele trei feluri de credincioși. El a fost urmat pentru un timp și de credincioși formali, dar într-o zi Isus a spus: *„Ce veți zice voi atunci când Fiul omului, care a venit din cer, se va întoarce în cer?”* Urmarea acestor cuvinte a fost că mulțimea a plecat spunând nemulțumită: *„O, aceasta e prea de tot!”*

Și cei șaptezeci de ucenici au fost tot niște credincioși de formă. Deși au umblat cu Isus și au văzut multe lucruri minunate făcute de El, deși au cunoscut Simfonia, au cunoscut făgăduințele, ei nu au înțeles că acest Tânăr era chiar IahveH, Avocatul, Domnul păcii, Dumnezeu cel tare, Părintele veșnicilor, Atotputernicul, iar când El a spus: *„Mă voi sui din nou în cer, de unde am venit!”*, L-au părăsit spunând: *„O, asta e prea mult!”*

„Cine poate înțelege aceste cuvinte? Tu ești doar un om! Noi am mâncat și am dormit cu Tine; am umblat împreună prin păduri și pe lângă ape, iar concluzia la care am ajuns este că ești doar un Om. Și acum vii și încerci să ne convingi că ai fi Fiul omului și că trebuie să mergi sus, de unde ai venit? Ce vrei să spui cu aceasta? O, asta e prea mult!”

Vedeți, adevărul este că ei nu au cunoscut nici partitura, nici tactul Simfoniei, a Cuvântului adevărat descoperit în trup. Ei nu au înțeles că El a fost Cuvântul – Lumina legitimată pentru timpul acela. Ei nu au putut cuprinde partea din Simfonie care trata descoperirea lui Emanuel însuși. Aceasta i-a făcut să spună: *„Cuvintele acestea sunt prea tari! Cine poate înțelege această vorbire, această parte a Simfoniei?”* și L-au părăsit. Vedeți, ei nu au cunoscut ritmul acesta.

Priviți-l și pe Iuda, credinciosul formalist care a așteptat și a căutat până când a găsit o greșeală.

Când L-au părăsit cei șaptezeci, Isus S-a întors spre cei doisprezece ucenici și i-a întrebat: *„Voi nu vreți să vă duceți?”* (Ioan 6.67), și Petru l-a răspuns: *„Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice! Tu ești Compozitorul!”* Amin (v. 68). Tu ești Cel ce cunoaște toate lucrurile. Unde ne-am putea duce? Noi nu ne putem întoarce de unde am venit! Nu vrem să fim iarăși niște farisei, saduchei, irodieni sau altceva. Tu ești Acela care ai cuvintele vieții. Noi nu avem unde să ne ducem! Facem parte din aceasta Simfonie măreață. Noi facem parte din partitura acestei Simfonii, de aceea ascultăm și pășim în ritmul ei. Noi credem că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, laHVeH descoperit printre noi. Suntem siguri de aceasta. Nu putem înțelege aceste schimbări ale ritmului, aceste necazuri, încercări și ispitele pe care le întâlnim pe cale; nu înțelegem ce vrei să ne spui prin cuvintele: *„Eu voi fi jertfit pentru voi!”* și multe alte lucruri, dar credem. Tu ne spui ceva despre a treia zi și multe alte lucruri pe care nu le putem cuprinde, dar le credem pentru că facem parte din Simfonia lui Dumnezeu. Noi stăm liniștiți și așteptăm să vedem ce va urma. Suntem aproape de Tine și urmăm această lucrare.”

Oh, să facem și noi aceasta, pentru că ascultarea de El este urmată de o

făgăduință.

Și cum a început El? Exact ca la început. El nu a trimis niciodată Mesajul la o organizație și nici nu l-a adus printr-o grupare, ci întotdeauna s-a folosit de un bărbat.

În zilele potopului l-a ales pe Noe. În zilele eliberării Israelului din robia egipteană l-a ales pe Moise. Unii s-au ridicat împotriva lui Moise, spunând: „*Pentru ce te ridici tu mai presus de adunarea lui Dumnezeu? Ce, numai tu ești un om sfânt?*” (Numeri 16.3). Și Dumnezeu a văzut toate aceste lucruri. Moise s-a dus înaintea Domnului și a zis: „*Iată ce au zis și cum s-au purtat cu mine. Ce trebuie să fac?*” Și Domnul i-a răspuns: „*Despărțiți-vă din mijlocul lor!*”...și voi dovedi cine este trimis de Mine! Eu am să răspund!” Apoi Dumnezeu a deschis pământul și i-a înghițit de vii pe cei ce s-au răzvrătit împotriva slujitorului Său. Așa este întotdeauna.

Ioan Botezătorul și Isus nu au putut să lucreze amândoi în același timp.

Când l-a văzut pe Isus, Ioan a zis: „*Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.*”! (Ioan 3.30). Isus este Lumina legitimată. Și El merge mai departe, până când va fi legitimat pe deplin în fața acestei lumi. Acesta este adevărul. El este la fel ca la început. Așa trebuie să învățați voi despre el.

Ce a făcut Isus când a fost pe pământ? Ce viață a trăit El? A fost El Compozitorul? A stat în acord cu Cuvântul Său? A mers la organizații? Cum s-a făcut cunoscut?

„Cercetați Scripturile, pentru că considerați că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5.39).

Exact așa este și astăzi și așa a fost întotdeauna. Dacă doriți Lumina, priviți la făgăduințele date de Scriptură pentru timpul în care trăiți!

Deci, de unde trebuie să începeți? Dacă ești păcătos, trebuie să începi de la cruce și să te recunoști înaintea Lui și să mori pentru lume. Atunci devii o parte din Simfonia Lui. După ce intri, privești și asculți partitura Simfoniei pe care o ții în mână și pe care sunt trecute toate notele muzicale și toate semnele de care trebuie să ții seamă. Privind-o, vei ști ce se petrece chiar acum.

Dacă vezi cum vine Duhul Sfânt peste oameni și face ceva anume, poți să-ți dai seama unde ne aflăm. Poți vedea care este lucrarea din timpul acesta.

Când a venit Isus, evreii au avut în mâna lor o partitură a Simfoniei, este adevărat? Cred că spun corect cuvântul „Simfonie”, da? Deci ei au avut partitura cu note în mâinile lor. Dar ce au făcut cu ea? Au privit numai la partea care s-a cântat deja, deci în urmă.

Exact așa fac și bisericile de astăzi. Luteranii privesc în urmă spre partea de partitură pe care a cântat-o Luther. Ei nu cunosc partea de partitură a Simfoniei care se interpretează astăzi și nici ritmul ei. Ei nu știu ce face Dumnezeu astăzi. Vedeți, luteranii nu pot înțelege nimic din ceea ce face Dumnezeu astăzi. Penticostalii spun: „O, dar noi aveam aceasta!” Dar voi țineți în mână o partitură care s-a cântat acum 50 de ani. Acesta este adevărul.

Noi vrem să ținem în mâini Cuvântul Său ca să vedem când vine schimbarea tactului și să știm ce trebuie să facem după aceea.

Porniți cu El de la cruce! Pocăiți-vă și lăsați-vă botezați în Numele Domnului ISUS HRISTOS, spre iertarea păcatelor și atunci veți primi Partitura, direcția, Cuvântul Său, pe Duhul Sfânt care aduce Cuvântul la suprafață, apoi mergeți înainte, în ritmul muzicii, al Cuvântului! Oricare ar fi ritmul muzicii Cuvântului din timpul acesta, veniți și intrați pe deplin în tactul Lui.

Mulți oameni întreabă: „De ce trebuie să se întâmple aceste lucruri? De ce mi s-a

Întâmplat cutare lucru după ce am pornit? De ce am avut problema cutare și de ce a trebuit să pierd acel lucru?”

Uneori am avut și eu aceasta întrebare: „De ce? De ce?”

Când eram predicator tânăr, chiar la începutul drumului, Dumnezeu mi-a luat soția și fetița. El le-a rupt de lângă mine, sfâșiindu-mi inima. De ce a făcut El aceasta? Atunci nu am știut motivul, dar acum îl știu.

Eu mi-am pus pur și simplu mâna în mâna Lui și m-am încrezut pe deplin în El, apoi am mers mai departe. El cunoaște fiecare punct de întoarcere; știe când trebuie să se schimbe ritmul, de ce ai nevoie ca să te schimbe și ce material trebuie să folosească. Uneori, Dumnezeu formează pe partea cealaltă a pustiei bărbați drekți și înțelekți, ca prorocii. Așa se formează bărbații și sunt împinși în Cuvânt.

Dacă acești bărbați poartă în ei tot felul de dogme, lăsați-i să vină la Cuvânt căci Dumnezeu va scoate afară toate acele lucruri rele și îi va forma în Simfonia cea mare a Cuvântului Său, după care vor putea să vadă mișcarea Cuvântului mai departe.

Dumnezeu știe când trebuie schimbat ritmul lucrării: El cunoaște ritmul ei. Eu nu cunosc tactul, dar El îl cunoaște. Eu nu știu aceasta, dar privesc în Cuvânt și spun: „Urmează făgăduința aceasta...”

Cei neprihăniți au parte de nenumărate ispite și încercări, dar Dumnezeu îi scapă din toate. Vedeți, Dumnezeu a lucrat în toate timpurile în ritmul făgăduințelor Sale, iar ritmul acestor făgăduințe formează Cuvântul Său.

Acesta este ritmul în care s-a mișcat Dumnezeu prin toată istoria omenirii, de la

Geneza până la Apocalipsa. El a mers prin istorie cu Cuvântul Său, legitimându-L cu ritmul puterii Duhului Sfânt trimis pentru aleșii Săi.

Gândiți-vă că El nu a privit niciodată spre aceste organizații, ci numai spre cei aleși pe care i-a scos din mijlocul lor.

Priviți ce spuneau despre Isus preoții din vremea Lui:

„Omul acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor!” (Matei 12.24). Dar El putea să le citească toate gândurile ascunse ale inimii. De ce? Pentru că era Cuvântul. Ei au știut foarte puțin despre aceasta: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12).

Dar femeia aceea mică și stricată, care a mers la fântâna lui Iacov să scoată apă, i-a spus lui Isus:

„Doamne, văd că ești proroc.” (Ioan 4.19).

„Știi că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos)... De sute de ani noi nu am mai avut nici un proroc, dar știm că trebuie să vină Mesia, și El Se va arăta în felul acesta.” (v.25).

Și El i-a răspuns: *„EU sunt Acela!”* (v. 26).

Aceasta a fost destul. De ce? Ritmul a exprimat aceasta. Ea privea după această schimbare: de la o biserică organizată la un Mesia legitimat. Și iată că în fața ei stătea chiar Mesia; Acela despre care Moise spusese:

„Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de El!”

Și El stătea în fața ei. Ritmul s-a schimbat, iar sămânța hotărâtă mai dinainte a recunoscut această schimbare. Dacă acest Cuvânt cade peste sămânța hotărâtă mai dinainte pentru viață, ea va vedea și va recunoaște legitimarea Cuvântului. Ea va studia Cuvântul și va cunoaște momentul de întoarcere; ea cunoaște timpul și schimbarea și știe ce schimbare de ritm urmează în timpul acesta. Aleluia! Ea cunoaște bătaia tactului, recunoaște timpul în care trăiește și știe cum trebuie să meargă mai departe. Vedeți, numai cei aleși știu aceasta.

Când Filip L-a întâlnit pe Isus, nu a mai putut sta pe loc fiindcă a știut că Cel ce stă în fața lui este Mesia. Astfel, a alergat la prietenul său cu care a studiat Scriptura, la Natanael, și i-a zis:

„Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege, și prorocii: pe ISUS din Nazaret...” (Ioan 1.45).

Natanael i-a răspuns însă cu o întrebare: *„Poate ieși ceva bun din Nazaret?”* Vedeți, el nu cunoștea prea bine ritmul, făgăduința, măcar că citiseră împreună Simfonia – Scriptura.

Dar când a ajuns la ISUS, El i-a zis: *„Iată cu adevărat un izraelit în care nu este vicleșug.”* (v. 47). Și Natanael a fost cuprins în ritmul Simfoniei lui Dumnezeu.

Poate Isus stătea pe o stâncă atunci când a venit Filip cu Natanael și vorbea mulțimii, dar când i-a văzut, S-a întors spre Natanael și i-a zis: *„Iată un izraelit adevărat, în care nu este vicleșug.”* (v. 47).

„De unde mă cunoști?” i-a zis Natanael.

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.” (v. 48).

El era o parte a lucrării.

Și Natanael l-a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.”

Indiferent care este ritmul acestei lumi, indiferent de toate certurile dintre denominațiuni, ei nu sunt în Simfonia cea mare a lui Dumnezeu. Amin. Dar Natanael, care era o parte a lucrării, a spus: „Tu ești Împăratul lui Israel.” El era o parte a acestei Simfonii: „Eu văd aceasta!” De ce putea vedea? Pentru că era un ales, iar sămânța aleasă știe aceasta. În toate veacurile a fost așa: sămânța aleasă a știut aceasta.

Voi spuneți: „Frate Branham, ce se va întâmpla cu mama mea, cu tatăl meu...” „Ce va fi cu frații din denominațiunea mea? Ce vor face? Desigur, mă vor da afară.”

Dacă nu poți privi înainte, privește în sus! Nu încerca să privești înapoi și în lături, ci pune-ți mâna în mâna Sa și du-te cu El, fără să privești în urmă!

Poate cineva spune: „Cei din jur vor râde de mine pentru că am părul lung. Vor râde și când vor vedea că nu port pantaloni și că părăsesc organizația din care fac parte. Oh, pentru mine lucrul acesta este foarte dureros!”

Dar nu uitați, fraților, că dacă suferiți din pricina numelui Său aceasta este o durere a harului. Da, a harului! Gândiți-vă pur și simplu că acesta este harul lui Dumnezeu care v-a fost dat.

Cum a spus Pavel... Aleluia! El avea un necaz (o țepușă), ceva ce i-a produs multe greutăți. Satan a vrut să-l bată tot timpul, iar el s-a rugat Domnului ca să fie eliberat de acea boală, dar Domnul i-a răspuns:

„Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” (2 Corinteni 12.9). După aceea Pavel a spus: *„Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine.*

De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări, pentru Hristos: căci când sunt slab, atunci sunt tare.” (v. 9-10).

„Știu că Tu ești Vindecătorul. Te-am văzut vindecând bolnavii, scoțând draci, deschizând ochii orbilor. Eu Te-am chemat și Tu mi-ai răspuns. Harul Tău îmi ajunge, iar loviturile Satanei fac ca harul Tău să fie mai mare în durere.” De ce?

„Dacă mi s-ar lua acest țepuș, m-aș îngâmfă din pricina acestor descoperiri minunate.” (v. 7). Vedeți voi? El a primit ceva ce ceilalți ucenici nu aveau. El l-a văzut pe Isus după crucificarea, înmormântarea, învierea și înălțarea Sa la cer.

Poate că ceilalți ucenici spuneau: *„Noi am fost cu El pe drum și am făcut tot ce ne-a spus, dar cu Pavel a vorbit din Stâlpul de Foc.”* Aceasta a fost mai mult decât au avut ceilalți. Amin! Și Pavel a spus: *„Ca să nu mă umflu de mândrie, din pricina strălucirii descoperirii, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al Satanei, ca să mă palmuiască și să mă împiedice să mă îngâmf.”* (v. 7). Și în continuare: *„...când sunt slab, atunci sunt tare.* (v. 10). Amin! Amin! Dureri care fac să crească harul. Amin.

Am putea sta mult la tema aceasta, dar a trecut deja o oră și 45 de minute. O, s-ar putea ca El să îngăduie ca ceva să meargă de-a-ndoaselea. S-ar putea ca El să îngăduie să vină în calea noastră răscruci de drumuri, ca să ne pregătească pe deplin pentru slujba Sa. Poate va îngădui să întâmpinați tot felul de greutăți, atât Biserica din locul acesta, cât și voi, cei care ascultați această bandă. Din cauza

slujbei noastre, El poate să îngăduie multe încrucișări de drumuri.

Priviți-l pe Daniel. Într-o zi, El l-a condus pe Daniel la o mică răscruce. Voi știți că Daniel a fost un bărbat important în Babilon, dar Domnul a îngăduit ca împăratul să se întoarcă împotriva lui, ceea ce a făcut ca Daniel să fie aruncat în groapa cu lei. Însă lucrul acesta nu s-a întâmplat pentru pierzarea lui, ci pentru desăvârșirea lui. Desigur, încercarea este aceea care realizează desăvârșirea.

El a lăsat ca cei trei tineri să fie aruncați în cuptorul cu foc, dar aceasta nu i-a clintit. Ei au rămas hotărâți pe Cuvântul Său. Poate Domnul va îngădui să ajungeți la răscruci de drumuri în care oamenii vor râde de voi pentru că purtați părul lung. El este Acela care le îngăduie să râdă, pentru că în felul acesta veți deveni oameni sfinți.

Poate ei râd de ceea ce se petrece în mijlocul vostru, aceasta este în ordine. Aceasta este numai o răscruce de drum, un loc de despărțire. Acest lucru se întâmplă ca să poată fi dovedit ceva.

Pentru cei trei tineri, această răscruce a adus eliberarea din cătușele pe care le purtau la mâini și la picioare. De ce? Pentru că au rămas credincioși Cuvântului.

Uneori, noi avem nevoie de încercări mari ca să fim eliberați din legăturile lumii. Alteori, Dumnezeu ne duce în necazuri mai mici ca să vadă cum ne purtăm în ele. Toate aceste încercări au scopul de a ne scăpa de lume.

El vă duce în greutăți și vă scutură afară dintr-o organizație. El vă desparte de ideea că metodiștii, baptiștii sau pentecostalii ar fi singurul grup corect. Dar El spune: „Dacă nu credeți Cuvântul Meu, totul este zadarnic.” Uneori, El îngăduie o mică încercare. Poate vi se îmbolnăvește un copil. Alteori, se realizează ceva dacă moare cineva, poate va fi luat cineva dintre voi. Ce se realizează prin aceasta? De ce se întâmplă acest lucru? Ca să vă despartă de ceva; ca să vă arate ceva sau ca

să vă deschidă ochii.

Poate uneori veniți în adunare numai ca să criticați. Poate unii dintre voi ascultă această bandă numai ca să găsească ceva împotriva. Poate că Dumnezeu îngăduie aceste lucruri ca să rupă niște legături lumești care vă încătușează încă.

Este exact ca în cazul unui băiat care cade în râu și este pe punctul să se înece. Primul lucru care trebuie făcut este să-l scoateți din apă și abia după aceea începeți să scoateți apa pe care a înghițit-o. Acesta este adevărul. Vedeți, mai întâi trebuie să scoateți băiatul din apă și după aceea scoateți apa pe care a înghițit-o. Uneori, Dumnezeu trebuie să procedeze în felul acesta. Și ca să poată face acest lucru, El îngăduie răscruci de drumuri, aceste despărțiri.

Stați pe făgăduințele Cuvântului pentru că ele nu pot să înșele! Viitorul este în mâna Sa. Stai tare pe făgăduințele Lui, așa cum au stat toți acești bărbați! Să nu te îndepărtezi de ele!

Când a ajuns la răscruce, în călătoria sa, Avraam a știut că Dumnezeu este în stare să îi învieze fiul. El a așteptat și s-a încrezut în făgăduința lui Dumnezeu, timp de 25 de ani, ca să primească fiul făgăduit. Și iată că atunci când această făgăduință s-a împlinit, Dumnezeu i-a zis să-l aducă jertfă tocmai fiul pe care îl așteptase atât de mult. Oh, ce timp! Dar s-a îndoit Avraam? Dacă veți citi capitolul 4 din Romani, veți vedea că el a fost pe deplin convins că Domnul poate face ce a spus. Amin.

Da, el a fost pe deplin convins că Domnul poate face ce a făgăduit. Apoi, Dumnezeu a îngăduit o răscruce de drum ca să ne arate (prin exemplul lui Avraam), că El este în stare să învieze morții.

Și Pavel spune despre Avraam: *„Căci se gândea că Dumnezeu poate să îl învieze chiar și din morți; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.”*(Evrei 11.19).

Atât trupul lui, cât și al Sarei era deja mort (nu mai puteau avea copii). El avea 100 de ani, iar Sara, 90. Glandele ei mamare nu mai puteau produce laptele necesar unui nou-născut. Ei erau deja trecuți, uscați. Și pe lângă toate acestea, ea era și stearpă (nu putuse avea copii nici în tinerețe). Vedeți, omenește nu era nici o posibilitate ca ei să aibă un fiu și cu toate acestea, l-au primit. Apoi, când Dumnezeu i-a cerut să-l jertfească, credinciosul Avraam și-a zis:

„Dumnezeu poate să îl învieze chiar și din morți.” (Evrei 11.19). De ce? „Pentru că Dumnezeul care mi-a spus că voi avea un fiu, și mi l-a dat, poate să îl și învieze din morți dacă i-L aduc jertfă Lui. Eu cred că toate aceste lucruri lucrează spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu. Amin.

Dumnezeu a făgăduit că în zilele din urmă se vor întâmpla tocmai aceste lucruri pe care le vedem deja împlinindu-se.

Dacă El a promis un fiu pentru Avraam și acel fiu a venit; deci, dacă El a împlinit ceea ce a făgăduit, atunci lăsați-ne să intrăm și noi în ritmul acestor lucruri.

El a făgăduit că în zilele din urmă se vor întâmpla lucrurile pe care le vedem deja împlinindu-se. El a făgăduit că Îl va trimite pe Isus. Aleluia! El a făgăduit că aici pe pământ va fi o Împărăție de o mie de ani; că va veni o nouă zi, în care soarele nu va mai apune. Atunci noi nu vom mai avea nevoie de soarele natural, pentru că Mielul va fi Lumina aceluia oraș în care vom merge. (Apocalipsa 21.23). Amin.

Peste tot, în jurul meu, se văd zorii unei zile noi. Lumina unei zile noi! Este Lumina unei zile în care nu va mai exista întuneric, nici umbră, nici cer înnoirat, nici noapte, nici mormânt, nici flori pe morminte, nici înmormântări, nici medici și nici dureri. Amin.

Eu pot simți cum zorii acestei zile, zorii Luminii Sale vin peste sufletul meu. O nouă zi! Ziua aceasta veche va trece!

Așa cum simt pulsația sângelui în trupul acesta muritor, așa simt fiorul Duhului Sfânt care străbate sufletul meu, spunând:

„Ridică-te și luminează-te!”

Dacă cineva îmi spune: „Billy Branham, tu ai început să îmbătrânești! Încet, încet, puterile tale slăbesc, umerii ți se lasă în jos, părul ți se albește și cade...”

Da, acesta este adevărul!

O întunecime, o negură mare cuprinde pământul!

„Ridică-te și luminează-te!”

O rază de lumină străbate întunericul!

Eu sunt lumina Evangheliei glorioase a lui Isus Hristos, care m-a făcut o creatură nouă, în El (amin) și aștept acea nouă zi! Nu știu cum va fi viitorul; nu știu ce va aduce anul 1964, dar mă țin tare de mâna Lui, de mâna Aceluia care ține veșnicia! Mă țin de Cel veșnic. Amin.

Avraam a știut că Dumnezeu poate să-l aducă din nou la viață pe Isaac, de aceea s-a încrezut în El.

Fiți și voi hotărâți! În acest an nou, țineți-vă cu toată încrederea și puterea de Cuvântul lui Dumnezeu și de făgăduințele Sale, așa cum au făcut toți aleșii lui Dumnezeu din veacurile trecute.

Dacă ați văzut Lumina din Isus Hristos, care a venit asupra voastră în aceste zile din urmă; dacă ați primit descoperirea Duhului Său cel Sfânt, atunci țineți cu tărie de ea! Rămâneți tari și păstrați ceea ce a făcut El pentru voi! Tu ești unul dintre cei aleși de El, de aceea stai tare, ca aleșii din timpurile trecute! Fii ca Avraam, care a ținut cu tărie la făgăduința lui Dumnezeu, măcar că dovezile științifice au fost împotriva a ceea ce i s-a spus!

Moise l-a văzut și el și totul era din nou împotriva tuturor dovezilor științifice. Aleșii din timpul sfârșitului l-au văzut și ei în lucrarea Sa puternică și au rămas tari pe ceea ce au primit. Amin.

Lăsați-ne să rămânem și pe viitor credincioși făgăduințelor Sale! Dumnezeu a dat făgăduințele și tot El veghează asupra lor ca să le împlinească. Eu urmez pur și simplu ritmul Lui. Dacă bătaia tactului, a timpului, îmi spune: „A sosit sfârșitul timpului pentru William Branham! Este vremea să părăsească pământul!”, atunci voi merge mai departe și voi învia din nou când El va bate tactul aceluia ceas. Aleluia! Cel care bate tactul lasă să se piardă uneori sunetul, apoi îl atinge din nou.

Acesta este ritmul lui Dumnezeu: *„Eu îl voi învia în ziua de apoi.”* (Ioan 6.39).

„...cine crede în Mine are viața veșnică.” „...cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (v. 24).

Eu vreau să urmez bătaia tactului, a Cuvântului. Amin. Nu mai vreau să urmez ritmul inimii mele, ci ritmul Cuvântului! Amin.

Orice ar fi, dacă inima mea nu bate cu Cuvântul, ea se va răci (Amin), pentru că El este Cuvântul. Biblia ne spune că El este Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu demult am ascultat împreună cu Billy un program radio, mai bine zis o emisiune intitulată: „Glasul profeției”. Era o emisiune transmisă de adventiștii de ziua a șaptea. De la înființare, ei au avut 4-5 nume distincte. La început s-au numit „Miliniști”. Ei sunt aceia care au spus într-o adunare că eu mă pretind Isus Hristos și că Tatăl sfânt ar fi peste noi. Mai spuneau că învăț că acest Stâlp de Foc, care a stat deasupra mea, ar fi Tatăl, iar eu aș fi Isus Hristos. Întâmplarea a făcut ca un prieten de-al meu să ia parte la acea adunare.

Când a auzit ce spun, el s-a ridicat și a zis: „Va trebui să dovediți ceea ce ați spus, pentru că îl voi chema aici! Vreau să știu unde și când a făcut fratele Branham o asemenea afirmație!” Acestea au fost cuvintele spuse de el. Predicatorul acelei biserici vorbea despre diferitele culte de pe pământ.

Ei mă cunosc deoarece odată am discutat împreună despre Sabat, și le-am spus că se țin de o zi care a trecut. Ei spun: „Sabatul nostru este Duhul Sfânt”, dar Biblia zice: *„Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihna.”* (Matei 11.28). Acesta este Sabatul, odihna noastră.

Domnii mei, El nu se referă la o zi de odihnă!

În Evrei 4.9, Cuvântul lui Dumnezeu spune: *„Rămâne dar o zi ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu!”*

V. 10: *„Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările Lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.”*

Eu nu am nimic împotriva adventiștilor și aș face orice ca să-i pot ajuta. Îi iert și pentru felul ușuratic în care au vorbit la adresa mea. Ei au spus lucruri neadevărate, dar nu-i nimic. Învățătura lor are aceeași valoare ca învățătura martorilor, a științei creștine și a tuturor celorlalte culte. Ei sunt la fel ca celelalte organizații, nu sunt mai răi ca ceilalți.

Vedeți, Cuvântul este întotdeauna Adevărul și El va rămâne Același pentru totdeauna.

Dar cel care vorbea la acea emisiune radio, spunea: „Noi am primit „Cartea anului”.” Nu mai știu cum se numea predicatorul care vorbea și nu-mi amintesc nici autorul acelei cărți, dar vorbitorul a continuat: „Bărbatul acesta a scris cea mai extraordinară carte!”

Eu nu pot fi de acord cu această afirmație, deoarece cea mai extraordinară carte a acestui an este BIBLIA! Ea este Lumina lumii! Ea este însuși Dumnezeu. Cartea anului pentru noi este Biblia. Cartea voastră pentru anul 1964 este Biblia. Ea este „Cartea anului” pentru toți anii care vor urma. Biblia este cartea noastră. Ea a fost Cartea anului trecut, este Cartea acestui an și va fi Cartea anilor care vor veni! Ea este Cartea veșniciei. Ea ni-l descoperă pe Dumnezeu. Pentru toți anii care vor veni, ea este Cartea anului.

Întotdeauna când auziți că Biblia spune ceva, să știți că este făgăduită și legitimarea acelui Cuvânt. Ea ne făgăduiește (și este dovedit) că într-o zi vom intra în veșnicie. Biblia este aceea care ne dă această făgăduință măreață. Biblia ne spune că într-o zi Isus va reveni să își ia Mireasa Sa.

Trebuie să închei pentru că au trecut deja două ore.

Vedeți, Biblia ne vorbește despre toate lucrurile care vor veni. Biblia ne vorbește despre zilele lui Noe; ea ne vorbește despre zilele lui Luther, ale lui Wesley; despre zilele pentecostalilor și despre timpul în care trăim noi. Și toate aceste lucruri s-au împlinit întocmai. Ce este aceasta? Cuvântul vorbit care este legitimat de Dumnezeu, aducând astfel lumina pentru acest ceas.

Vedeți, este exact ca soarele. Dacă Cuvântul este legitimat, înseamnă că El aparține luminii acestui ceas.

Ioan a fost lumina. El a avut mai multă lumină decât Ilie sau ceilalți proroci. Aceasta nu era lumina lui Ilie, ci era Duhul lui Ilie care legitima Lumina (adică Duhul lui Dumnezeu care fusese și în Ilie).

Da, Ioan a fost lumina, iar când a venit Isus, El a spus referitor la Ioan: „Ioan era lumina, care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți câtăva vreme la lumina lui.” (Ioan 5.38). Voi să iubiți această Lumină și să umblați în ea!

Și Ioan a spus: „Lumina mea trebuie să se stingă. Eu trebuie să plec, iar lumina mea va înceta să mai lumineze. Eu trebuie să mă micșorez, iar El trebuie să crească! El este Lumina!”

Isus a spus: „Eu sunt Lumina lumii.” (Ioan 8.12). Acesta este adevărul: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” (Evrei 13.8). El mai este încă și astăzi Lumina lumii! Și ce mai este El? „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” (Ioan 1.1).

De ce spune El că este Lumina lumii? Mesia a venit, dar cu toate acestea noaptea nu a încetat (noaptea naturală). Samariteana a spus în Ioan 4.25: „Știu că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.” Priviți Lumina! Lumina lumii este Cuvântul legitimat.

Și acum, în timpul în care trăim noi, Dumnezeu își legitimează Cuvântul pentru ceasul acesta.

Penticostalilor, voi spuneți: „Tu trebuie să vorbești în limbi!” Aceasta a fost în zilele revărsării – aceasta a fost lumina acelui ceas. Acea a fost o altă zi. Dar El este și Lumina acestui ceas.

Epoca a șaptea a Bisericii este cufundată în întuneric, iar El stă afară. Faza lunii ne

dovedește aceasta. Întunericul cuprinde pământul. Lumina care a venit în acest timp ne arată că toate aceste lucruri vor fi distruse în curând. Lumina va pătrunde înăuntru și va realiza acest lucru. Ea va curăța totul și apoi sfinții vor moșteni Pământul. Întunericul nopții, întunericul care cuprinde pământul, va fi distrus. Întunericul și moartea, dogmele care îi abat pe oameni de la Dumnezeu, toate lucrurile care se fac în ascuns, totul va fi înlăturat. Atunci va răsări lumina Soarelui și nu va mai avea sfârșit. Gândiți-vă la aceasta.

Când ne apropiem de sfârșit și această Biblie va fi legitimată pe deplin, va veni SHALOM cel veșnic, Pacea veșnică. El a venit și ne-a descoperit că este Pacea și Lumina lumii, dar oamenii nu au vrut să Îl primească.

Vedeți, El era Pacea tuturor; este Pacea tuturor celor ce Îl primesc. El a venit să aducă „*pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.*” (Luca 2.14). El a fost Pacea pe tot parcursul acestui an și este Pacea și la începutul acestei zile noi! De ce? Pentru că a fost Lumina legitimată pentru acea zi!

Dar mai este încă mult din Cuvânt care trebuie să fie legitimat, iar când ultimul Cuvânt va fi legitimat, moartea va fi înghițită de Viață și biruința va veni la suprafață. Atunci va începe Împărăția de o mie de ani, în care va domni o pace trainică - SHALOM.

Frați și surori, noi dorim să ne pregătim pentru acea zi, pentru întâlnirea cu marele SHALOM. Gândiți-vă că Biblia este Izvorul înțelepciunii! Ea conține toate cuvintele vieții, nădejdea Vieții veșnice. SHALOM pentru Biserică! Să ne rugăm.

Grupul acesta mic, a fost plin de răbdare, deoarece am avut nevoie de două ore ca să pot aduce un mesaj de Anul Nou.

Este cineva, în locul acesta, care nu Îl are pe SHALOM? Este cineva care nu are Pacea despre care vorbește Cuvântul legitimat al lui Dumnezeu, atunci când tu și

Cuvântul deveniți una?

Dacă Biblia spune ceva, iar tu răspunzi: „Nu!” eu nu pot crede că Îl ai pe SHALOM. Înseamnă că nu ești în ordine cu Dumnezeu și nu ai pace cu El pentru că nu ești de acord cu Cuvântul Său! Dar dacă Cuvântul spune: „SHALOM! - PACE!”, iar tu ai pace cu fiecare Cuvânt pe care L-a spus Dumnezeu, înseamnă că ai cu adevărat Pace cu El, și poți spune: „Amin!” fără nici o rețineră. Iar dacă vezi legitimarea Cuvântului Său, poți spune, de asemenea: „Amin!” Așa este corect.

Dar dacă ai dogma unei denominațiuni, o dogmă oarecare și nu Cuvântul, eu cred că aceasta nu va putea spune „SHALOM!” ci altceva. Și dacă Cuvântul dovedește că această dogmă este falsă, dar voi continuați s-o urmați, înseamnă că urmați o umbră și nu Lumina lumii.

Gândiți-vă o clipă la aceste lucruri, atât cei ce sunteți prezenți aici, cât și cei care veți asculta această bandă, apoi urmați Lumina!

În ce vă privește pe voi, care sunteți gata să urmați această Lumină, ridicați-vă mâinile și eu mă voi ruga. Dacă este cineva care mă ascultă și nu are pace, să își ridice mâinile. Iar după ce ne vom ruga, oprește banda, îngenunchează și spune: „Doamne Dumnezeule, eu m-am îndoit și am făcut asta și cealaltă... Nu am crezut că eu și biserica mea nu suntem în ordine cu tine din cauza că facem acele lucruri... Dar acum am putut vedea făgăduințele Bibliei și am înțeles o mulțime de lucruri...”

Chiar și cerul dovedește aceste lucruri. Tot ce s-a spus s-a împlinit întocmai. Dumnezeu arată în cer ceea ce se va întâmpla pe pământ, de aceea de acum înainte doresc să privesc numai spre aceasta. Îngăduie ca Cuvântul Tău să intre în inima mea! Îngăduie-mi să intru în ritmul Cuvântului Tău! Nu mă lăsa să ascult la ceea ce spune o biserică sau predicatorul, ci ajută-mă să intru în ritmul Cuvântului Tău ca să pot vedea și înțelege tot ce spune!

Ajută-mă să intru și eu în marea Ta Simfonie, astfel încât să intru în bătaia tactului voii Tale.

Tată ceresc, noi aducem înaintea îndurării Tale fiecare mână ridicată. Îngăduie ca Duhul Sfânt să-i aducă și pe ei în ritmul Cuvântului Tău, astfel încât să fie transformați și să fie cu adevărat fiii și fiicele Tale, ca să răspândească pe pământ Lumina Ta și să devină Cuvântul Tău legitimat. Fă ca acești bărbați și femei să trăiască așa cum a trăit Isus. Ajută-i să creadă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și să trăiască prin El așa cum a făcut Isus, care a spus că *„omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Nu numai cu unele cuvinte care le plac, nu numai cu unele părți ale Cuvântului, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

Cuvântul din zilele lui Moise nu a realizat nimic în timpul lui Isus. Cuvântul din zilele apostolilor nu realizează nimic în zilele noastre, deoarece pentru ziua aceasta este făgăduit un alt Cuvânt. El însuși a spus aceasta prin Duhul Sfânt.

El a spus ce se va întâmpla în aceste zile din urmă, cum biserica va deveni îngâmfată și mândră, cum va curvi și va avea fiice. El a spus că în epoca Bisericii Laodicea, Isus va fi scos afară din mijlocul ei și va sta la ușă.

Oh, Doamne, îngăduie-mi să rămân în Cuvântul Tău! Legitimează Lumina Ta prin noi toți, acum când pășim cu hotărâre în noul an. Noi nu știm ce va aduce anul care vine, dar ne vom ține de Cuvântul Tău.

Tu ești Compozitorul! Tu cunoști Simfonia de la început până la sfârșit! Tu cunoști orice schimbare și orice punct de întoarcere.

Doamne, noi dorim să fim atenți la El, la Cuvântul Tău. Dacă vom vedea împlinirea

acestor lucruri în viața noastră, vom ști că suntem în tactul Simfoniei Tale.

Îngăduie aceasta! Salvează fiecare suflet pierdut din locul acesta și pe cei care vor asculta banda, căci Ți-i încredințăm pentru cauza Împărăției Tale, în Numele lui Isus Hristos.

- Amin -